

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE
VARKENSHOUDERIJ
Firma van Rooij
Hunnissenstraat ongenummerd te Eil

Projectgegevens

Naam en adres van initiatiefnemer

Naam aanvrager (rechtspersoon)	de heer R.H.H.F.M. van Rooij
Adres	Hunnissenstraat 8
Postcode en Woonplaats	6011 RG Ell
Telefoon	0495-552086
Fax	0495-552086

Handelsnaam en adres van de locatie

Handelsnaam	Firma van Rooij	
Aard van de activiteit	vleesvarkensbedrijf	
Adres activiteit	Hunnissenstraat ongenummerd	
Postcode en Plaats	Ell	
Contactpersoon	de heer R.H.H.F.M. van Rooij	
Telefoon	0495-552086	
Fax	0495-552086	
Kadastrale ligging	Gemeente	Hunsel
	Sectie	H
	Nummer(s)	208

Bevoegd gezag

Bevoegd gezag	Gemeente Leudal
Contactpersoon	Dhr. M. Derksen
Adres	Dorpstraat 1
Postcode en plaats	6093 EA Heythuysen

Colofon rapportage

Opsteller	ing. J.H.A. Verweij
Datum rapportage	12 november 2008
Gecontroleerd door	ing. P.T.W.M van den Oord
Datum contrôle	14 november 2008

Samenvatting

Firma Van Rooij is voornemens een vleesvarkensbedrijf aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell op te richten voor het huisvesten van 10.224 vleesvarkens.

Als gevolg van de voorgenomen oprichting van een vleesvarkensbedrijf aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell door Firma Van Rooij wordt een vergunning Wet milieubeheer aangevraagd bij het bevoegd gezag. Een van de eisen bij het aanvragen van een milieuvergunning is het opstellen van een milieueffectrapport (MER), indien de voorgenomen activiteit m.e.r.-plichting is. Het onderhavige bedrijf is m.e.r.-plichting daar de oprichting meer dan 3.000 vleesvarkens betreft. Dit milieueffectrapport (MER) vervangt het reeds eerder ingediende MER, d.d. 11-december 2007 alsook de aanvullingen op het MER van 11- december 2008 gedateerd op d.d. 24- juni 2006.

Deze samenvatting is als een opzichzelfstaand document te lezen en te begrijpen, maar bevat uiteraard niet alle details en nuances van het volledige MER.

Referentiesituatie

De referentiesituatie betreft het perceel aan de Hunnissenstraat te Ell waar het bedrijf wordt opgericht wat momenteel in gebruik is als akkerbouwgrond. Het perceel is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied.

Voorgenomen activiteit

De voorgenomen activiteit bestaat uit het huisvesten van 10.224 vleesvarkens in drie stallen.

De vleesvarkens worden gehuisvest op een gecombineerd luchtwassysteem (BWL 2006.14) wat de ammoniakemissie met 85% reduceert en de geuremissie met 70%. Dit betreft het voorkeursalternatief.

Uitvoeringsalternatieven

In het MER worden een drietal technische uitvoeringsalternatieven behandeld. Het meest milieuvriendelijke alternatief is bepaald na vergelijking van de uitvoeringsalternatieven en het voorkeursalternatief.

De volgende uitvoeringsalternatieven zijn onderzocht:

- alternatief 1: toepassen gecombineerd luchtwassysteem BWL 2006.15;
- alternatief 2: verhogen emissiepunt 15 meter;
- alternatief 3: huisvesting emissiearm stalsysteem in combinatie met een luchtwassysteem BWL 2006.14.

Gevolgen voor het milieu

In tabel 0-1 is een overzicht gepresenteerd van de milieueffecten van de vier alternatieven. De effecten zijn beschreven ten opzichte van de referentiesituatie

De volgende alternatieven en varianten zijn onderzocht:

- referentiesituatie
- voorkeursalternatief: gecombineerd luchtwassysteem 85% ammoniakreductie en 70% geurreductie (BWL 2006.14);
- uitvoeringsalternatief 1: gecombineerd luchtwassysteem 70% ammoniakreductie en 80% geurreductie (BWL 2006.15);
- uitvoeringsalternatief 2: verhogen emissiepunt;
- uitvoeringsalternatief 3: bouwkundig emissiearm stalsysteem in combinatie met een gecombineerd luchtwassysteem BWL 2006.14.

Beoordelingsaspect	Voorkeursalternatief BWL 2006.14	Alternatief 1 BWL 2006.15	Alternatief 2 BWL 2006.14 emissiepunt 15 meter	Alternatief 3 BWL 2006.14 in combinatie met bouwkundig emissiearm stalsysteem
Ammoniak [kg NH ₃ /jaar]	5418,72	10735,2	5418,72	1840,32
Geuremissie [OU _E /s]	70545,6	47030,4	70545,6	54902,88
Luchtkwaliteit				
- Totaal 2008 [µg/m ³]	27,03	27,87	26,84	-
- Bronbijdrage [µg/m ³]	0,63	1,43	0,18	-
- Grenswaarde [-]	22	25	22	-
Ammoniakdepositie				
- Sarsven en De Banen	1,38	4,82	1,46	0,47
- De Moost	17,66	54,51	13,77	6,00
- Heykersbroek	4,81	18,31	3,98	1,63
- Weerenbroek	3,25	12,70	2,98	1,10
Geurbelasting [OU _E /m ³]				
- Uitbreiding EII	0,99	2,01	1,18	0,77
- Uitbreiding EII	1,39	3,12	2,01	1,09
- Uitbreiding EII	1,66	3,12	2,14	1,29
- Uitbreiding EII	1,85	3,85	2,59	1,44
- Hunnissenstraat 5a	12,63	33,22	5,29	9,83
- Hunnissenstraat 5	13,78	37,04	5,30	10,73
- Hunnissenstraat 3	2,26	4,91	3,20	1,76
- Hunnissenstraat 4	2,82	5,04	3,19	2,20
- Hunnissenstraat 2a	2,19	4,54	2,91	1,71
- Koelstraat 2	2,48	3,01	2,57	1,93
- Koelstraat 3	3,64	4,21	3,30	2,83
- Koelstraat 3a	4,03	4,50	3,45	3,14
- Koelstraat 4	1,00	3,19	1,28	0,78
- Koelstraat 4a	2,20	4,68	2,10	1,71
- Hunnissenstraat 7	5,29	11,06	4,48	4,12
Energieverbruik [kWh]	441.744	396.944	> 441.744	441.744
Geluid L _{A,r} ,L _T maatgevende woning [dB(A)]	47	< 47	> 47	47
Waterverbruik [M ³]	4200	950	4200	< 4200
Spuiwater [M ³]	850	665	850	< 850

Tabel 0-1: vergelijking voorkeursalternatief en uitvoeringsalternatieven

Onderstaand wordt een toelichting gegeven op de vergelijking van de beoordelingsaspecten.

Fijn stof

In de referentiesituatie is op de planlocatie geen inrichting aanwezig voor de huisvesting van vleesvarkens waardoor er geen sprake van emissie van fijn stof is.

Het jaargemiddelde concentratienorm voor fijn stof wordt bij de verschillende alternatieven niet overschreden evenals het aantal overschrijdingen van de grenswaarde.

De bronbijdrage aan de concentratie fijn stof is bij alternatief 2 het laagst, alternatief 1 geeft de meeste concentratie fijn stof.

Ammoniak

In de voorgenomen activiteit en alle varianten wordt voldaan aan het Besluit huisvesting, Wet ammoniak en veehouderij en de IPPC-richtlijn. De ammoniakemissie bij het voorkeursalternatief en alternatief 2 bedraagt in totaal 5418,72 kilogram per jaar.

Alternatief 1 heeft een totale ammoniakemissie van 10735,2 kilogram per jaar in verband met de verhoging van de emissiefactor. De ammoniakemissie van 1840,32 kilogram per jaar bij alternatief 3 berust op een aanname. Hiervan is de emissiefactor niet opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij.

Geur

De Wet geurhinder en veehouderij schrijft voor dat de geurbelasting op geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom in concentratiegebieden maximaal $14,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (98 percentiel) mag bedragen, binnen de bebouwde kom is dit $3,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (98 percentiel).

Echter heeft de gemeente Leudal een gebiedsvisie opgesteld waarbij de geurbelasting voor het buitengebied $14,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ en $6,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ voor de dorpskern mag bedragen.

Het voorkeursalternatief en alternatief 2 en 3 voldoen aan de norm van 14 en $6 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ op de geurgevoelige objecten.

Indien het emissiepunt wordt verhoogd naar 15 meter zal de geurbelasting lager zijn bij een aantal geurgevoelige objecten en bij een aantal objecten hoger zijn ten opzichte van het voorkeursalternatief.

Bij toepassing van een combinatie van een bouwkundig emissiearm stalsysteem met een gecombineerd luchtwassysteem zal de geuremissie lager zijn in vergelijking met het voorkeursalternatief. Deze berekening berust echter op aannames omdat de geurbelasting niet is opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij.

Energieverbruik

Het energieverbruik is gelijk bij het voorkeursalternatief en alternatief 3.

Bij het uitvoeringsalternatief waarbij het emissiepunt wordt verhoogd naar 15 meter zal het energieverbruik hoger zijn ten opzichte van het voorkeursalternatief door een stijging van weerstand in de schoorsteen. Het energieverbruik bij alternatief 1 is lager ten opzichte van het voorkeursalternatief vanwege de lagere lichtsnelheid.

Natuur

De ammoniakdepositie van de verschillende alternatieven is bepaald op het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied Sarsven en De Banen en de EHS-gebieden liggend in de omgeving van de planlocatie (De Moost, Tungelroyse beek, Heykersbroek & Weerenbroek).

De ammoniakdepositie vanuit de inrichting op de rand van het dichtstbijzijnde Natura 2000 gebied: Sarsven & De Banen bedraagt bij toepassing van het voorkeursalternatief 1,38 mol/ha/jr.

De ammoniakdepositie op de EHS-gebieden De Moost, Tungelroyse beek, Heykersbroek & Weerenbroek is respectievelijk 17,66, 2,80, 4,81 en 3,25 mol/ha/jr.

De ammoniakdepositie bij toepassing van het gecombineerd luchtwassysteem BWL 2006.15 is het hoogst op het gebied Sarsven en De Banen en de EHS gebieden. Bij toepassing van een combinatie van een bouwkundig emissiearm stalsysteem met een gecombineerd luchtwassysteem en bij verhoging van het emissiepunt naar 15 meter zal de ammoniakdepositie afnemen in vergelijking met het voorkeursalternatief.

De erfbeplanting rondom de inrichting en het waterbassin wat wordt aangelegd ten behoeve van infiltratie van hemelwater in het gebied zorgt voor compensatie voor de flora en fauna in de omgeving van het bedrijf alsook voor verdere ammoniakreductie. Door de beplanting is er geen verschil in effect op flora en fauna tussen de verschillende uitvoeringsalternatieven.

Tevens is er als bijlage van dit milieueffectrapport een ecologisch onderzoek opgenomen waarbij de gewenste uitbreidingsplannen zijn getoetst aan de thans geldende behoudoelstellingen van het omliggende Natura 2000 gebied Sarsven De Banen middels een passende beoordeling.

Geluid

Het aantal verkeersbewegingen bij de verschillende alternatieven is gelijk aan elkaar. De ventilatoren bij de inrichting aan de Hunnissenstraat worden voor het waspakket geplaatst van het gecombineerd luchtwassysteem waardoor het waspakket een geluidsdempende functie krijgt. Bij alternatief 2 met het emissiepunt op 15 meter zal het bronvermogen van de ventilatoren hoger zijn door het drukverschil waardoor de geluidemissie toeneemt.

Water

Het waterverbruik bij alternatief 1 met het luchtwassysteem BWL 2006.15 zal het laagst zijn in vergelijking met de overige alternatieven. Dit omdat de frequentie van het verversen van het waswater afneemt.

Afval en afvalwater

Het spuiwaterdebiet bij alternatief 1 is ook lager in vergelijking met de overige alternatieven.

Investerings- en exploitatiekosten

De investerings- en exploitatiekosten van het voorkeursalternatief zijn het laagst in vergelijking met de overige alternatieven. Het luchtwassysteem BWL 2006.15 is betreffende de kosten het meest nadelig vanwege de grote bouwkundige voorzieningen die getroffen moeten worden. Een verhoging van het emissiepunt leidt tot een lichte toename van investeringskosten en extra energiekosten. Bij een bouwkundig emissiearm stalsysteem zal een extra mestopslag gerealiseerd moeten worden wat leidt tot hoge investeringskosten.

Meest Milieuvriendelijke Alternatief (MMA)

Na vergelijking van de verschillende alternatieven kan geconcludeerd worden dat het bouwkundig emissiearm stalsysteem in combinatie met het gecombineerd luchtwassysteem aangewezen kan worden als MMA. Een nadeel van dit stalsysteem is de afname van mestopslag in mestkelders waardoor een extra mestopslag buiten de stal moet worden gerealiseerd wat hoge investeringskosten met zich meebrengt.

Daarnaast is de combinatie van een bouwkundig emissiearm stalsysteem met een gecombineerd luchtwassysteem niet opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderij en in de Regeling ammoniak en veehouderij waardoor de depositieberekeningen zijn getoetst aan de hand van aannames.

Keuze initiatiefnemer voor aanvraag milieuvergunning

Op basis van het MER en de investerings- en exploitatiekosten vraagt de Firma van Rooij een milieuvergunning aan voor de inrichting volgens het voorkeursalternatief.

Inhoudsopgave

1. INLEIDING	1
1.1 INLEIDING.....	1
1.2 PROCEDURE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE.....	1
1.3 INHOUD MER	2
1.4 LIGGING PLANGEBIED.....	3
1.5 INDELING VAN HET MER	4
2. PROBLEEM- EN DOELSTELLING ACTIVITEIT.....	5
2.1 PROBLEEMSTELLING	5
2.2 DOELSTELLING	5
3. WETTELIJK- EN BELEIDSKADER	7
3.1 EUROPEES BELEID.....	7
3.1.1 IPPC-richtlijn.....	7
3.1.2 Natura 2000.....	9
3.1.3 Vogelrichtlijn	10
3.1.4 Habitatrichtlijn	11
3.2 LANDELIJK BELEID	12
3.2.1 Natuurbeschermingswet (Nb-wet).....	12
3.2.2 Flora- en faunawet.....	13
3.2.3 Wet ammoniak en veehouderij.....	13
3.2.4 Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen.....	15
3.2.5 Wet geurhinder en veehouderij.....	15
3.2.6 Wet luchtkwaliteit.....	17
3.2.7 Wet Milieubeheer.....	18
3.2.8 Externe veiligheid	19
3.3 PROVINCIAAL BELEID	20
3.3.1 Streekplan (POL 2006)	20
3.3.2 BOM+	21
3.3.3 Reconstructieplan	21
3.3.4 Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden	23
3.3.5 Wet verontreiniging oppervlakte water.....	23
3.4 GEMEENTELIJK BELEID.....	24
3.4.1 Milieuvergunning.....	24
3.4.2 Bestemmingsplan	24
3.4.3 Bouwvergunning.....	25
4. BESTAANDE TOESTAND VAN HET MILIEU EN AUTONOME ONTWIKKELING	26
4.1 BESTAANDE TOESTAND EN AUTONOME ONTWIKKELING HUNNISSENSTRAAT ONGENUMMERD	26

4.1.1	<i>Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden</i>	26
4.1.2	<i>Natuur</i>	32
4.1.3	<i>Luchtkwaliteit</i>	36
4.1.4	<i>Geuremissie</i>	37
4.1.5	<i>Geluid/verkeersbewegingen</i>	38
4.1.6	<i>Bodem en water</i>	38
5.	VOORKEURSALTERNATIEF	42
5.1	HUISVESTING	42
5.3	MILIEU	45
5.3.1	<i>Ammoniak</i>	45
5.3.2	<i>Geur</i>	45
5.3.3	<i>Luchtkwaliteit</i>	46
5.3.4	<i>Geluid</i>	46
5.3.5	<i>Energie</i>	46
5.4	BODEM EN (GROND)WATER	46
5.5	EXTERNE VEILIGHEID	48
5.6	AFVAL EN AFVALWATER	50
6.	MILIEUGEVOLGEN	52
6.1	VLEESVARKENSSTALLEN	52
6.1.1	<i>Natuur</i>	53
6.1.2	<i>Geur</i>	60
6.1.3	<i>Fijn stof</i>	63
6.2	ENERGIE	64
6.3	GELUID	65
6.4	BODEM EN (GROND)WATER	66
6.4.1	<i>Bodem en grondwater</i>	66
6.4.2	<i>Hemelwater</i>	66
6.5	AFVALWATER	67
6.7	RISICO'S VAN ONGEVALLLEN EN ABNORMALE OMSTANDIGHEDEN	67
6.7.1	<i>Vleesvarkensbedrijf</i>	67
7.	UITVOERINGSALTERNATIEVEN	69
7.1	ALTERNATIEF 1: TOEPASSEN GECOMBINEERD LUCHTWASSYSTEEM BWL 2006.15	69
7.1.1	<i>Ammoniak en geur</i>	70
7.1.2	<i>Fijn stof</i>	72
7.1.3	<i>Energie</i>	72
7.1.4	<i>Water</i>	73
7.3.5	<i>Afvalstoffen</i>	73
7.3.6	<i>Verkeersaantrekkende bewegingen/geluidsemissie</i>	73
7.4	ALTERNATIEF 2: VERHOGEN EMISSIEPUNT	73
7.4.1	<i>Ammoniak en geur</i>	73

7.4.2	<i>Fijn stof</i>	74
7.4.3	<i>Energie</i>	75
7.4.4	<i>Water</i>	75
7.4.5	<i>Afvalstoffen</i>	75
7.4.6	<i>Verkeersaantrekkende bewegingen/geluidsemissie</i>	75
7.5	ALTERNATIEF 3: BOUWKUNDIG EMISSIEARM STALSYSTEEM IN COMBINATIE MET EEN GECOMBINEERD LUCHTWASSYSTEEM	75
7.5.1	<i>Ammoniak en geur</i>	76
7.5.2	<i>Fijn stof</i>	77
7.5.3	<i>Energie</i>	78
7.5.4	<i>Water</i>	78
7.5.5	<i>Afvalstoffen</i>	78
7.5.6	<i>Verkeersaantrekkende bewegingen/geluidsemissie</i>	78
7.6	INVESTERINGS- EN EXPLOITATIEKOSTEN	78
8.	VERGELIJKING VOORNEMEN EN ALTERNATIEVEN	80
8.1	VERGELIJKING ALTERNATIEVEN	80
8.2	MEEST MILIEUVRIENDELIJKE ALTERNATIEF	83
8.3	KEUZE INITIATIEFNEMER VOOR AANVRAAG MILIEUVERGUNNING	85
9.	LEEMTEN IN KENNIS EN EVALUATIE	86
9.1	ALGEMEEN	86
9.2	LEEMTEN IN KENNIS	86
9.3	EVALUATIEPROGRAMMA.....	87

Figuur 1: topografische ligging	3
Figuur 2: vogelrichtlijngebied Weerter- en Budelerbergen	10
Figuur 3: natuurmonument Sarsven en De Banen.....	12
Figuur 4: kwetsbare gebieden WAV	14
Figuur 5: Integrale stimuleringskaart	20
Figuur 6: zonering intensieve veehouderij	22
Figuur 7: Cultuurhistorische elementen (bron: cultuur historische waardenkaart, Provincie Limburg)	27
Figuur 8: Cultuurlandschap (bron: cultuur historische waardenkaart, Provincie Limburg) ..	28
Figuur 9: cultuurhistorische waardenkaart (bron: cultuur historische waardenkaart, Provincie Limburg)	29
Figuur 10: Aardkundige waarden	31
Figuur 11: natuurgebieden (bron: reconstructieplan Provincie Limburg)	32
Figuur 12: achtergronddepositie NHx planlocatie	33
Figuur 13: Ecologische hoofdstructuur	34
Figuur 14: Resultaten natuurloket	35
Figuur 15: concentratie fijn stof (bron: mnp)	36
Figuur 16: wegnnet omgeving Hunnissenstraat (google maps)	38
Figuur 17: verdrogingsgevoelige natuurgebieden.....	39
Figuur 18: huidige situatie GLG in cm-mv Tungelroyse beek.....	40
Figuur 19: huidige situatie GHG in cm-mv Tungelroyse beek.....	40
Figuur 20: doorsnede gecombineerd luchtwassysteem BWL 2006.14.....	43
Figuur 21: gecombineerd luchtwassysteem.....	44
Figuur 22: chemische wasser	44
Figuur 23: waterwasser	44
Figuur 24: ligging gasleidingen.....	49
Figuur 25: Risicokaart provincie Limburg.....	50
Figuur 26: planlocatie Hunnissenstraat ongenummerd te Ell.....	51
Figuur 27: verzuringsgevoelige gebieden	53
Figuur 28: Ecologische Hoofdstructuur binnen 3.000 mtr	54
Figuur 29: Directe ammoniakschade	59
Figuur 30: geurgevoelige objecten	61
Figuur 31: doorsnede gecombineerd luchtwassysteem BWL 2006.15.....	70

Tabel 1: Concentratie fijn stof	37
Tabel 2: beschikbare oppervlakte en leefoppervlaktenormen	43
Tabel 3: emissie ammoniak voorkeursalternatief	45
Tabel 4: emissie geur voorkeursalternatief	46
Tabel 5: ammoniakdepositie beschermde natuurgebieden	54
Tabel 6: geurbelasting geurgevoelige objecten	61
Tabel 7: jaargemiddelde fijn stof concentratie en overschrijdingen grenswaarde inrichting voorkeursalternatief	63
Tabel 8: emissie ammoniak alternatief 1	70
Tabel 9: emissie geur alternatief 1	71
Tabel 10: geurbelasting geurgevoelige objecten	71
Tabel 11: Ammoniakdepositie op beschermde natuurgebieden	72
Tabel 12: jaargemiddelde fijn stof concentratie en overschrijdingen grenswaarde inrichting uitvoeringsalternatief 1	72
Tabel 13: geurbelasting geurgevoelige objecten	74
Tabel 14: Ammoniakdepositie op beschermde natuurgebieden	74
Tabel 15: jaargemiddelde fijn stof concentratie en overschrijdingen grenswaarde inrichting uitvoeringsalternatief 2	75
Tabel 16: stalsystemen uitvoeringsalternatief	76
Tabel 17: emissie ammoniak alternatief 3	76
Tabel 18: emissie geur alternatief 3	76
Tabel 19: geurbelasting geurgevoelige objecten	77
Tabel 20: Ammoniakdepositie op beschermde natuurgebieden	77
Tabel 21: Vergelijking investerings- en exploitatiekosten alternatieven	79
Tabel 22: vergelijking effecten milieu voorkeursalternatief en uitvoeringsalternatieven	81

Overzicht bijlagen

Band 1 van 2:

Bijlage 1	Begrippenlijst
Bijlage 2	Literatuurlijst
Bijlage 3	V-Stacks Vergunning; rapportage geur
Bijlage 4	V-Stacks Gebied; cumulatieve geurbelasting,
Bijlage 5	AAgro Stacks; rapportage ammoniakdepositie
Bijlage 6	Ecologisch onderzoek (Els & Linde)
Bijlage 7	Rapportage fijn stof

Band 2 van 2:

Bijlage 8	Akoestisch onderzoek
Bijlage 9	Dimensioneringsplan luchtwassers incl. beschrijving lichtsnelheid 8,5 mtr/sec
Bijlage 10	Beschrijving emissiearme stalsystemen
Bijlage 11	Rapportage bodemonderzoek
Bijlage 12	Infiltratie-onderzoek
Bijlage 13	Archeologisch bureauonderzoek
Bijlage 14	Bodemrisicochecklist
Bijlage 15	Klic melding en input Gasunie
Bijlage 16	Geohydrologisch onderzoek
Bijlage 17	Erfbeplantingsplan

1. Inleiding

1.1 Inleiding

Het MER is opgesteld omdat de initiatiefnemer voornemens is een vleesvarkensbedrijf aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell op te richten voor het huisvesten van 10.224 vleesvarkens. De locatie maakt deel uit van een dynamisch landbouwgebied, welke wordt omschreven als zoekgebied voor incidentele nieuwvestiging.

Voor bovengenoemde bedrijfsontwikkeling is een vergunning benodigd in het kader van de Wet milieubeheer. Daar de inrichting fysiek wordt opgericht met meer dan 3.000 vleesvarkens is onderdeel C 14 van het Besluit Milieueffect Rapportage 1994 van toepassing.

Het doel van de m.e.r.-procedure is om het milieubelang een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming. Daarom worden (realistische) alternatieven en hun effecten in het milieueffectrapport (MER) beschreven.

1.2 Procedure milieueffectrapportage

De m.e.r.-procedure voor het op te richten varkensbedrijf aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell is gestart met de publicatie van de startnotitie. Deze startnotitie is 31 januari 2007 gepubliceerd in weekblad De Streekbode.

De notitie heeft van 2 februari 2007 tot en met 15 maart 2007 ter inzage gelegen en heeft een ieder de gelegenheid gekregen zienswijze naar voren te brengen over het geven van richtlijnen inzake de inhoud van het MER.

Op 30 maart 2007 heeft de Commissie voor de Milieueffectrapportage haar advies over de richtlijnen voor het MER uitgebracht.

College van B & W van de gemeente Leudal zijn bevoegd gezag in deze m.e.r.-procedure. Zij hebben op 18 september 2007 een advies voor de richtlijnen vastgesteld, waarin wordt aangegeven welke informatie het MER moet bevatten om het milieubelang volwaardig in de besluitvorming mee te wegen. In het advies voor de richtlijnen staat aangegeven welke alternatieven moeten worden uitgewerkt en wat het beoordelingskader is, dat moet worden gebruikt voor de beschrijving van de milieueffecten.

Deze MER is opgesteld op basis van bovengenoemde richtlijnen en zijn de wettelijke vereisten uitgewerkt.

Het MER wordt vervolgens voorgelegd aan het bevoegd gezag. Deze zal het MER beoordelen op aanvaardbaarheid overeenkomstig de richtlijnen en artikel 7.10 en 7.11 van de Wet milieubeheer en bij volledigheid zal het MER aanvaard worden.

Het MER zal ter visie worden gelegd om de mogelijkheid te krijgen tot inspraak. De Commissie voor de Milieueffectrapportage brengt een toetsingsadvies uit over de volledigheid en juistheid van het MER, waarbij rekening gehouden wordt met de zienswijzen (advies en inspraak). Na toetsing door de Commissie voor de m.e.r. neemt het bevoegd gezag het ontwerpbesluit op de aanvraag Wet milieubeheer.

1.3 Inhoud MER

Deze MER is gemaakt voor Firma van Rooij waarbij de oprichting van een vleesvarkensbedrijf met 10.224 stuks aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Eil de voorgenomen activiteit is. In dit MER zijn de onderwerpen die zijn opgenomen in de richtlijnen uitgewerkt. De kern van een milieueffectrapport is de vergelijking van alternatieven op hun milieueffecten.

Het MER geeft een beschrijving van het navolgende:

- Een beschrijving van de voorgenomen activiteit en van de wijze waarop zij zal worden uitgevoerd, alsmede van de alternatieven daarvoor, die redelijkerwijs in beschouwing dienen te worden genomen, en de motivering van de keuze voor de in beschouwing genomen alternatieven;
- Een aanduiding van het besluit of de besluiten bij de voorbereiding waarvan het milieueffectrapport wordt gemaakt, en een overzicht van de eerder genomen beslissing van bestuursorganen, die betrekking hebben op de voorgenomen activiteit en de beschreven alternatieven;
- Een beschrijving van de bestaande toestand van het milieu, voor zover de voorgenomen activiteit of de beschreven alternatieven daarvoor gevolgen kunnen hebben, alsmede van de te verwachten ontwikkeling van dat milieu, indien die activiteit noch de alternatieven worden ondernomen;
- Een beschrijving van de gevolgen voor het milieu, die de voorgenomen activiteiten onderscheidenlijk de beschreven alternatieven kunnen hebben, alsmede een motivering van de wijze waarop deze gevolgen zijn bepaald en beschreven;

- ## 1.4 Ligging plangebied

Milieueffectrapportage
Hunnissenstraat ongenummerd te Eil

1.5 Indeling van het MER

De opbouw van dit MER volgt de voor een MER gebruikelijke indeling. *Hoofdstuk 2* gaat in op de probleemstelling en het doel van het voornemen en in *hoofdstuk 3* wordt het relevante beleidskader geschetst. Tevens wordt in *hoofdstuk 3* ingegaan op reeds genomen en nog te nemen besluiten.

Om een oordeel over de effecten van de voorgenomen activiteit te kunnen vellen, is het noodzakelijk te beschikken over een referentiesituatie. De referentiesituatie voor deze MER bestaat uit een beschrijving van de bestaande toestand van het milieu evenals van de te verwachten ontwikkeling van het milieu indien de voorgenomen activiteit als mede de alternatieven niet worden ondernomen. Deze referentiesituatie wordt aangeduid als de autonome ontwikkeling. *Hoofdstuk 4* beschrijft de huidige situatie en de autonome ontwikkeling van het plan- en studiegebied.

Hoofdstuk 6 geeft een beschrijving van de mogelijke alternatieven voor de inrichting en uitvoering van de oprichting van het vleesvarkensbedrijf.

Hoofdstuk 7 gaat in op de belangrijkste te verwachten milieueffecten die optreden als het voorkeursalternatief wordt uitgevoerd. In *hoofdstuk 8* worden de alternatieven met elkaar vergeleken. Op basis van deze vergelijking is vervolgens het een Meest Milieuvriendelijk Alternatief samengesteld.

Tenslotte wordt in *hoofdstuk 9* een overzicht gegeven van de leemten ten gevolge van het ontbreken van de benodigde gegevens en wordt een eerste aanzet gegeven voor de monitoring. Het bijlagenrapport behorende bij dit MER bevat diverse onderzoeksrapporten en een plattegrondtekening van de inrichting.

2. Probleem- en doelstelling activiteit

2.1 Probleemstelling

Aanleiding voor het opstellen van onderhavige MER vormt het voornemen van Firma van Rooij voor het oprichten van een vleesvarkensbedrijf van 10.224 vleesvarkens aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell.

Het beoogde bedrijf voldoet aan de meest recente eisen ter bescherming van het milieu en dierenwelzijn. De omvang van het bedrijf maakt een rendabele bedrijfsvoering mogelijk wat de concurrentie met de wereldmarkt aankan.

2.2 Doelstelling

Het doel van de activiteit is om een varkensbedrijf te realiseren welke voldoet aan alle milieu-eisen, dierenwelzijn en met voldoende bedrijfseconomisch perspectief voor de toekomst.

Het bedrijf vraagt een oprichtingsvergunning aan voor 10.224 vleesvarkens. De locatie aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell biedt hiertoe voldoende ruimte en ontwikkelingsmogelijkheden die elders niet beschikbaar zijn. De heer van Rooij exploiteert op dit moment aan de Hunnissenstraat 8 te Ell een varkensbedrijf met vleesvarkens. Beide locaties worden aangemerkt als 2 aparte inrichtingen. Dit kan gebaseerd worden op de uitwerking van de technische, functionele en organisatorische bindingen.

Technische binding

De vleesvarkensbedrijven maken geen gezamenlijk gebruik van materiaal en arbeid. De bedrijven hebben ieder een eigen voerinstallatie, daarnaast worden voor beide bedrijven eigen personeelsleden aangesteld. Vanwege de hygiëne en het tegengaan van dierziekten wordt de bedrijfsvoering strikt van elkaar gescheiden. De bedrijven worden gescheiden door de Hunnissenstraat.

Functionele binding

Beide bedrijven zullen volledig zelfstandig opereren vanwege de omvang van de bedrijven. Aangezien het varkensbedrijf gelegen aan Hunnissenstraat 8 ook een vleesvarkensbedrijf is zullen beide bedrijven biggen aan moeten kopen van externe bedrijven.

Organisatorische binding

Beide bedrijven worden aangestuurd door dezelfde eigenaar maar zijn geen overeenkomstig bedrijf. De locaties zijn minimaal volwaardig. Beide bedrijven hebben een eigen UBN (Uniek bedrijfsnummer) en voor beide bedrijven worden aparte boekhoudingen gevoerd.

Voor deze oprichting is in het kader van de Wet milieubeheer een milieuvergunning benodigd. Voor de besluitvorming over deze aanvraag dient de procedure van milieueffectrapportage (m.e.r.) doorlopen te worden.

Tevens dient de procedure van de milieueffectrapportage doorlopen te worden in het kader van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. De planbestemming dient namelijk gewijzigd te worden.

3. Wettelijk- en beleidskader

Het doel van de m.e.r.-procedure is om het milieubelang een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op het kaderstellende beleid dat ten grondslag ligt aan de doelstelling en het wettelijke kader ten aanzien van een aantal milieuthema's. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen Europees, nationaal, provinciaal en gemeentelijk beleid.

3.1 Europees beleid

3.1.1 IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn¹ beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. De richtlijn is van toepassing op de in bijlage 1 van de richtlijn aangewezen categorieën van industriële activiteiten. Installaties met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee of meer dan 2000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg) of met meer dan 750 plaatsen voor zeugen zijn opgenomen in de richtlijn.

De richtlijn hanteert als uitgangspunt dat emissie naar bodem, water en lucht moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk moeten worden beperkt.

Een belangrijke eis is dat een vergunning voor de belangrijkste geëmitteerde stoffen emissiegrenswaarden moet bevatten, die gebaseerd zijn op de "best beschikbare technieken" en waarbij onder andere de geografische ligging van de installatie en de plaatselijke milieuomstandigheden in acht genomen moet worden.

Om te toetsen of een installatie voldoet aan de "best beschikbare technieken" zijn zogenaamde BBT-referentiedocumenten (BREF's) beschikbaar. Voor de varkens- en pluimveebedrijven is deze BREF in 2003² opgesteld.

Bijlage IV van de IPPC-richtlijn geeft de volgende overwegingen, waarmee rekening moet worden gehouden bij de bepaling van de beste beschikbare technieken (zoals omschreven in art. 2.11 IPPC), rekening houdend met de eventuele kosten en baten van een actie en met het voorzorgs- en preventiebeginstel:³

- toepassing van technieken die weinig afval veroorzaken;
- toepassing van minder gevaarlijke stoffen;
- de ontwikkeling, waar mogelijk, van technieken voor terugwinning en recycling van de in het proces uitgestoten stoffen en afval;

¹ Richtlijn 96/61/EEG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

² Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs.

³ Kader Vergunningverlening Wet Milieubeheer, Provincie Limburg, september 2004

- vergelijkbare processen, apparaten of exploitatiemethoden die met succes op industriële schaal zijn beproefd;
- vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van wetenschappelijke kennis
- aard, effecten en omvang van de betrokken emissies;
- data van ingebruikneming van nieuwe of bestaande installaties;
- tijd die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek;
- verbruik en aard van de grondstoffen (incl. water) en de energie-efficiëntie;
- noodzaak om het algemene effect van de emissies en de risico's op het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- noodzaak om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken;
- de door de EU-commissie krachtens art 16.2 of door internationale organisaties bekendgemaakte informatie.

In Nederland is de richtlijn in de Wet milieubeheer, Wet geurhinder en veehouderij, Wet ammoniak en veehouderij en in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren geïmplementeerd.

De Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing⁴ ammoniak en veehouderij is bedoeld als handreiking voor het uitvoeren van de omgevingstoetsing die op grond van de IPPC-richtlijn ten aanzien van de ammoniakemissie vanuit veehouderijen dient te worden uitgevoerd. Deze verplichting is overgenomen in de onlangs gewijzigde Wet ammoniak en veehouderij⁵. Met behulp van de beleidslijn kan het bevoegd gezag beslissen vanwege de lokale milieuomstandigheden of en in welke mate strengere emissie-eisen in de milieuvergunning opgenomen moeten worden dan de eisen die volgen uit de toepassing van BBT.

Ten aanzien van uitbreiding van een IPPC-veehouderij geldt de volgende beleidslijn:

- Bij uitbreiding kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar.
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, dan dient boven het meerdere een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd. De hoogte daarvan hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie.
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken dan BBT (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een reductie van circa 85% te worden gerealiseerd.

⁴ Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij, vastgesteld op 25 juni 2007.

⁵ Artikel 3, derde lid, derde volzin van de gewijzigde Wet ammoniak en veehouderij (Stb. 2007, 103).

Onderhavige installatie (inrichting) biedt plaats aan 10.224 vleesvarkens en daarmee is de IPPC-richtlijn en beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing van toepassing.

3.1.2 Natura 2000

De Europese Unie heeft het initiatief genomen voor Natura 2000. Dit is een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit.

Het netwerk omvat alle gebieden die zijn beschermd op grond van de Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992). Deze richtlijnen zijn in Nederland geïmplementeerd in de Natuurbeschermingswet 1998.

Natura 2000 (Vogel- en Habitatrichtlijn) schrijft ook maatregelen voor soortenbescherming voor. In Nederland zijn deze maatregelen vertaald in de Flora- en faunawet.

Toetsingskader ammoniak en natura 2000

Het toetsingskader ammoniak hield in dat een vergunning voor uitbreiding of nieuw vestiging van een veehouderij kon worden verleend als de ammoniakdepositie door die veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het Natura-2000 gebied na uitbreiding niet hoger zou zijn dan 5% van de kritische depositiewaarden van toepassing op dit gebied: de zogeheten 'drempelwaarde'. Het toetsingskader, bedoeld als tijdelijk instrument voor de vergunningverlening in de periode tot het gereedkomen van de Natura-2000-beheerplanen, is in 2007 aan de Tweede Kamer aangeboden. De Tweede Kamer heeft bij motie (van de heer Van der Vlies, Kamerstukken II 2006/07, 30 654, nr. 38) verzocht de uitgangspunten van het toetsingskader te verankeren in een algemene maatregel van bestuur (AMvB). Met AMvB zou het toetsingskader ammoniak wettelijk verankerd zijn.

Op 29 februari 2008 heeft de Raad van State advies uitgebracht over de ontwerp AMvB. De Raad van State had bezwaar tegen de inhoud van het ontwerp AMvB en heeft in overweging gegeven niet aldus te besluiten. Van vaststelling van de AMvB is afgezien.

Om te zoeken naar een oplossing, is een taskforce ingesteld, onder onafhankelijk voorzitterschap van de heer Trojan, bestaande uit vertegenwoordigers van de betrokken overheden (Rijk, provincies en gemeenten). De uitkomsten van de taskforce moeten uitzicht bieden op bestuurlijk handelingsperspectief en juridisch houdbaar zijn op lange termijn en houvast bieden aan de individuele vergunningaanvrager.

Daar er nu geen toetsingskader van kracht is mogen voorgenomen uitbreidingsplannen geen significante gevolgen hebben voor zowel voor zeer kwetsbare gebieden. Middels een passende beoordeling dient aangetoond te worden wat de effecten zijn op o.a. het Natura 2000- gebied Sarsven en De Banen.

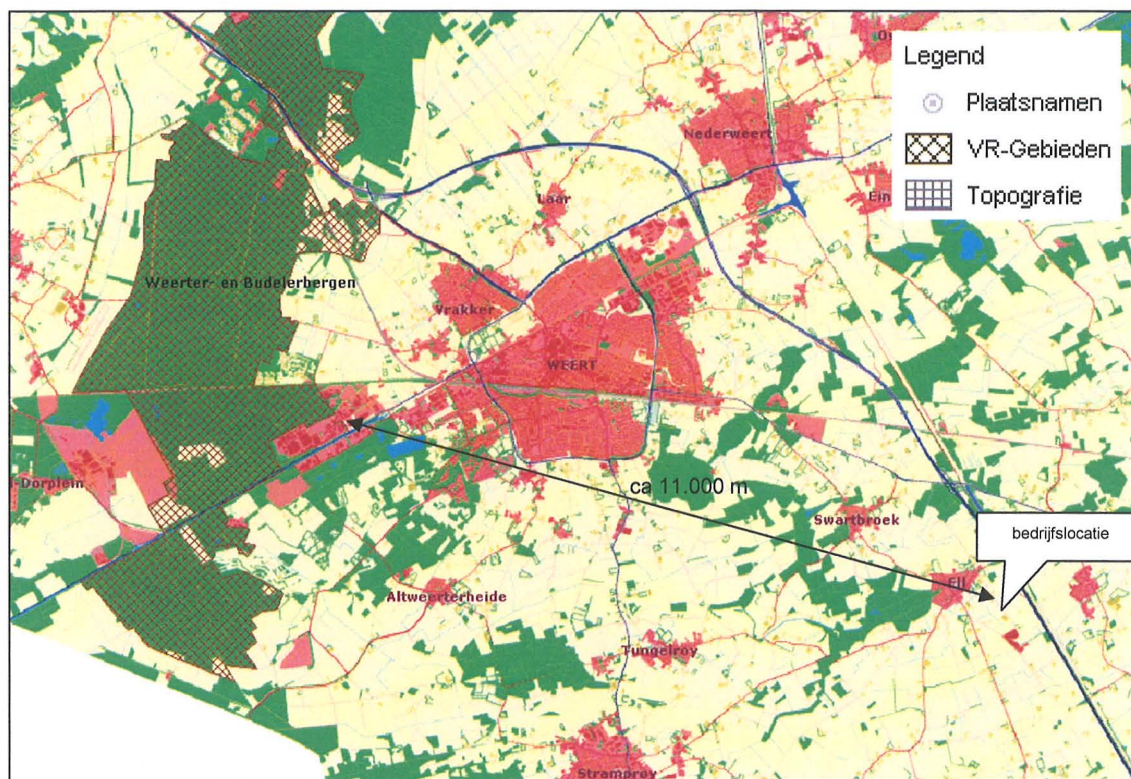
3.1.3 Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn⁶ biedt bescherming aan alle in het wild levende vogels, hun eieren, nesten en leefgebieden in de Europese Unie.

De Vogelrichtlijn kent een regime voor soortbescherming en gebiedsbescherming. Het soortbeschermingsregime is gericht op de bescherming van individuele exemplaren met ondermeer een verbod op het opzettelijk doden en vangen van vogels, het opzettelijk vernielen of beschadigen van nesten en het verbod om eieren te rapen. De soortenbescherming is opgenomen in de Flora- en Faunawet.

De gebiedsbescherming verplicht de lidstaten alle nodige maatregelen te nemen om voor alle in de Europese Unie in het wild levende vogelsoorten een voldoende gevarieerdheid van leefgebieden en van een voldoende omvang te beschermen, in stand te houden en te herstellen. De gebiedsbescherming is opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998.

Het dichtstbijzijnde vogelrichtlijngebied is het gebied Weerter- en Budelerbergen. Het gebied is gelegen op circa 11.000 meter vanaf het onderhavige bedrijf, zie figuur 2.

Figuur 2: vogelrichtlijngebied Weerter- en Budelerbergen

⁶ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

3.1.4 Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn⁷ heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit in de lidstaten. Aanleiding is de continue achteruitgang van de natuurlijke habitats en de bedreiging voor het voortbestaan van bepaalde wilde soorten. De richtlijn stelt een Europees ecologisch netwerk vast van speciale beschermingszones: Natura 2000. Ook de door de lidstaten aangewezen beschermingszones op grond van de Vogelrichtlijn maken deel uit van dit netwerk.

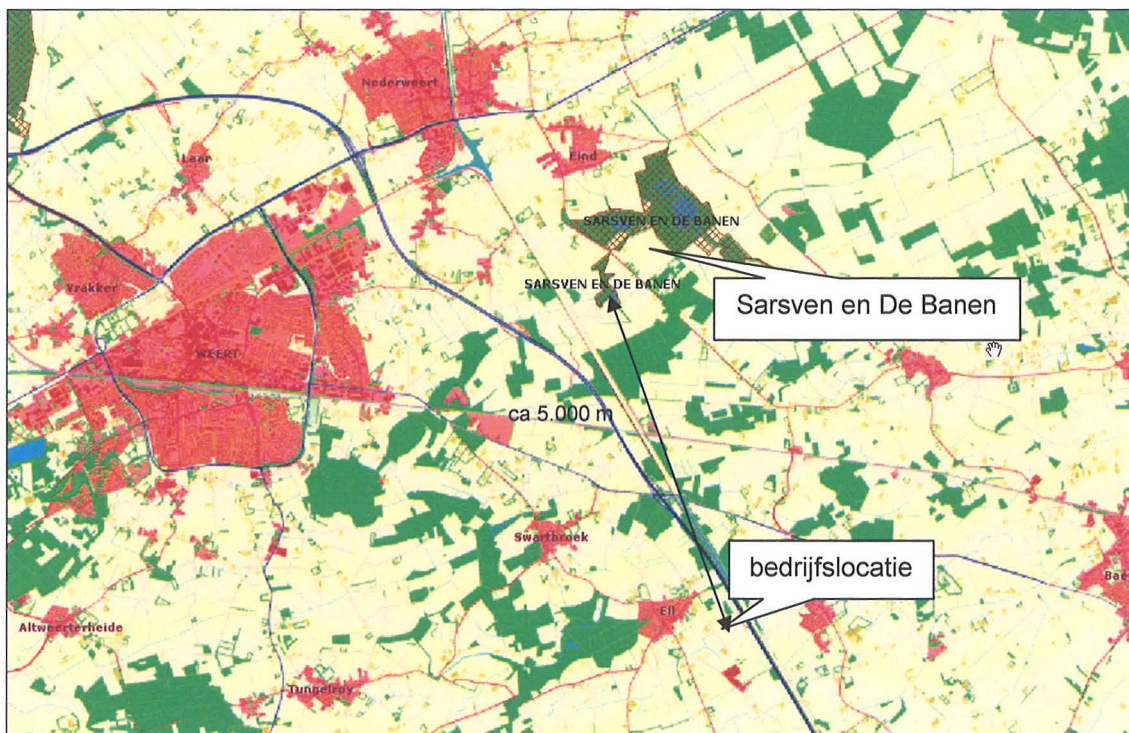
Ook de Habitatrichtlijn kent een soortenbescherming die enigszins vergeleken kan worden met dat van de Vogelrichtlijn. Deze richtlijn biedt echter, in tegenstelling tot die van de Vogelrichtlijn, een mogelijkheid om vanwege dringende redenen van sociale en/of economische aard een uitzondering op het opgelegde soortenbeschermingsregime te maken.

Elke lidstaat moet op zijn grondgebied de gebieden die het belangrijkst zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen als speciale beschermingszones.

Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in de Flora- en faunawet en wordt de gebiedsbescherming geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998. Dit laatste geldt alleen voor de aangewezen gebieden. Intussen is in Nederland de openbare kennisgeving⁸ gepubliceerd waarin de Minister voornemens is 111 gebieden aan te wijzen, waaronder Sarsven en De Banen. Het gebied is gelegen op circa 5.000 meter vanaf het onderhavige bedrijf, zie figuur 3.

⁷ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

⁸ Openbare kennisgeving aanwijzing Natura 2000-gebieden (1^e tranche), Stcr. 27 november 2006, nr. 231

Figuur 3: natuurmonument Sarsven en De Banen

3.2 Landelijk beleid

3.2.1 Natuurbeschermingswet (Nb-wet)

De Natuurbeschermingswet 1998⁹ implementeerde de Vogel- en Habitatrichtlijn onvoldoende en is daarom in 2005 gewijzigd¹⁰.

De Natuurbeschermingswet 1998 kent drie typen gebieden:

- Natura-2000 gebieden (zie paragraaf 3.1.2 t/m 3.1.4);
- Beschermde natuurmonumenten;
- Gebieden die door de Minister van LNV aangewezen zijn ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen.

De Natura-2000 gebieden vormen het grootste deel van de te beschermen gebieden. Voor deze gebieden moet een beheersplan worden vastgesteld. Beheerders en gebruikers hebben duidelijkheid welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn. Projecten of handelingen die de kwaliteit van gebieden kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op soorten zijn vergunningsplichtig. Bevoegd gezag is het College van Gedeputeerde Staten van de provincie.

Het dichtstbijzijnde natuurmonument is het gebied Sarsven en De Banen.

⁹ Stbl. 1998, 403

¹⁰ Stbl. 2005, 195

Het gebied is gelegen op circa 5.000 meter vanaf het onderhavige bedrijf (zie figuur 3). De Natura-2000 gebieden vormen het grootste deel van de te beschermen gebieden. Voor deze gebieden moet een beheersplan worden vastgesteld. Beheerders en gebruikers hebben hiermee duidelijkheid welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn. Projecten of handelingen die de kwaliteit van gebieden kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op soorten zijn vergunningplichtig. Bevoegd gezag is het College van Gedeputeerde Staten van de provincie. Op circa 5.000 meter van de grens inrichting van het bedrijf bevindt zich het natuurmonument "Sarsven en De Banen".

3.2.2 Flora- en faunawet

De Flora- en Faunawet¹¹ beschermt in Nederland alle voorkomende Europese inheemse vogels (met uitzondering van grauwe gans, Europese kanarie, rotsduif en wilde eend), en alle soorten amfibieën en reptielen. Ook zoogdieren (behalve bruine en zwarte rat en huismuis) worden beschermd. Daarnaast zijn inheemse vissen (met uitzondering van soorten waarop de Visserijwet van toepassing is) en een aantal plantensoorten beschermd, waaronder veel orchideeën en planten met opvallende bloemen. Doel van de bescherming is instandhouding van de soorten. De Flora- en faunawet verbiedt om dieren te doden of hun rust- of verblijfplaats te verstoren.

3.2.3 Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav)¹² is het toetsingskader voor de emissie van ammoniak. Bij de beslissing inzake de vergunning Wet milieubeheer voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de Wav. Slechts de nadelige gevolgen van de ammoniakdepositie op zogenaamde zeer kwetsbare gebieden binnen 250 meter wordt beoordeeld. Per 1 mei 2007 is de gewijzigde Wav in werking getreden¹³.

Deze gebieden moeten door Provinciale Staten door middel van een aanwijzingsbesluit worden aangewezen. Op 18 april 2008 heeft Provinciale Staten van de provincie Limburg een aanwijzingsbesluit¹⁴ genomen.

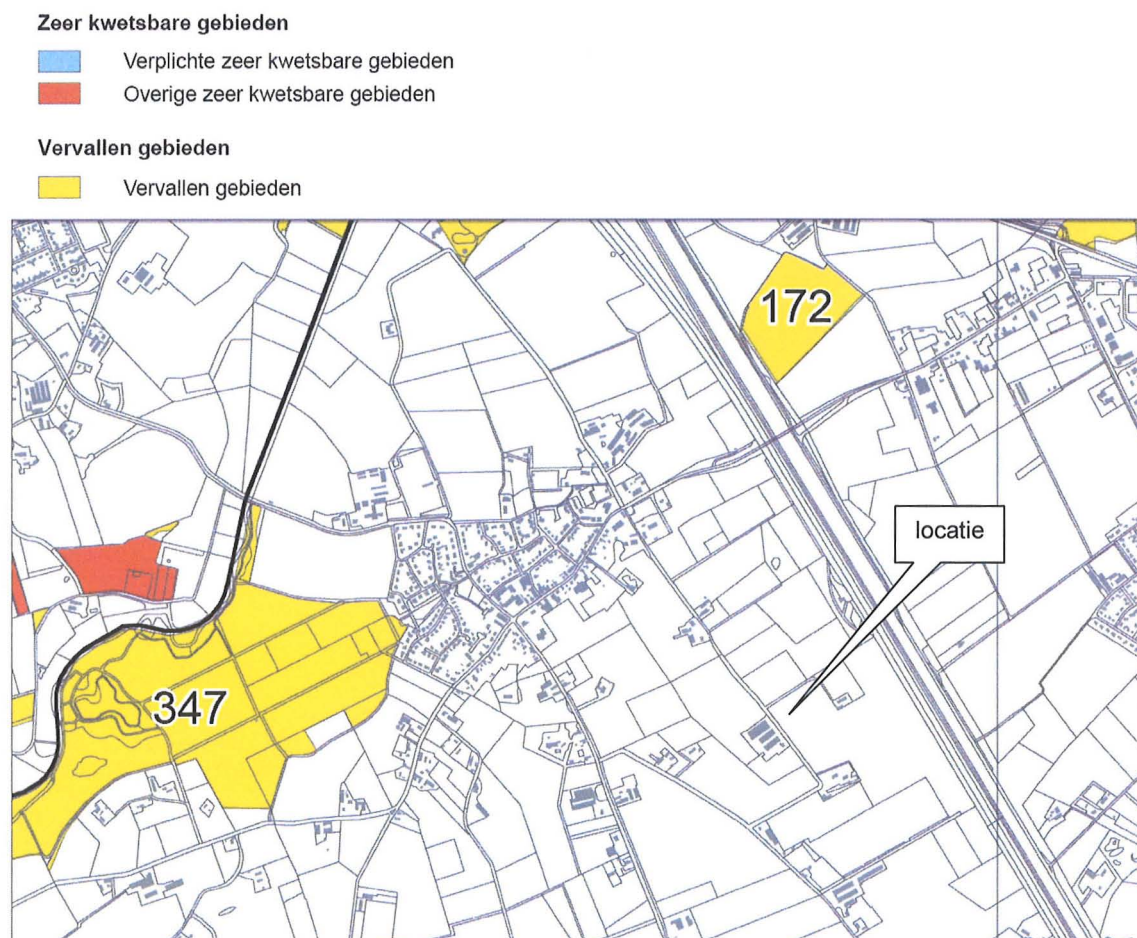
¹¹ Stbl. 1998, 402, laatstelijk gewijzigd bij Stbl. 2006, 236

¹² Stbl. 2007, 103

¹³ Stbl. 2007, 156

¹⁴ Provinciaal blad Limburg 2008, 53

Op 11 juli 2008 heeft de minister van LNV het Limburgse besluit goedgekeurd¹⁵. Alleen gebieden die ook onder het huidige regime worden beschermd kunnen worden aangewezen. Die gebieden moeten ook een bepaalde omvang hebben. De natuurmonumenten en Vogel- en Habitatgebieden moeten verplicht aangewezen worden.

Figuur 4: kwetsbare gebieden WAV

¹⁵ Brief ministerie LNV, DRZ.2008/2616

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermesting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO te Wageningen¹⁶ blijkt dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen als gevoelig voor directe ammoniakschade kunnen worden aangemerkt.

3.2.4 Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen

Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting¹⁷ gepubliceerd. Op 1 april 2008 is dit besluit in werking getreden¹⁸. Dit Besluit geeft invulling aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissie-arme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissie-arm moeten zijn uitgevoerd. Hiertoe bevat het besluit zogenaamde maximale emissiewaarden. Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden. In de bijlage van het besluit zijn maximale ammoniakemissiewaarden opgenomen voor diverse diersoorten.

In het besluit d.d. 1 april 2008 zijn o.a. de navolgende regelingen opgenomen:

- Het mogelijk maken van het zogenaamde "intern salderen",
- Het vervallen van de datum van 30 oktober 2007 als datum waarvoor veehouderijen die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) hun stallen emissiearm moeten hebben gemaakt,
- De mogelijkheid voor het bevoegd gezag om strengere emissiegrenswaarden en eerdere tijdstippen vast te stellen voor veehouderijen die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) vanwege de technische kenmerken en geografische ligging alsmede de plaatselijke milieu-omstandigheden.

3.2.5 Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij¹⁹ is per 1 januari 2007 in werking getreden. Deze wet is het landelijke toetsingskader voor geur. In de wet wordt onderscheid gemaakt tussen geurgevoelige objecten binnen en buiten de bebouwde en binnen en buiten een concentratiegebied. De geurbelasting op een geurgevoelig object wordt uitgedrukt in odour units per kubieke meter lucht als 98-percentiel.

¹⁶ Stallucht en planten, Instituut voor Plantenziektkundig Onderzoek 1981; Effecten van ammoniak op planten in directe omgeving van stallen: update van risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden 1996

¹⁷ Stbl. 2005, 675

¹⁸ Stbl. 2008, 6

¹⁹ Stbl. 2006, 531

Woningen behorende bij veehouderijbedrijven zijn tevens geurgevoelig. Hiervoor dient echter aan bepaalde afstanden te worden voldaan. Binnen de bebouwde kom dient de afstand tussen een veehouderij en een woning behorende bij een veehouderij minimaal 100 meter te bedragen buiten de bebouwde kom betreft dit 50 meter.

Het aantal dieren vermenigvuldigd met de geuremissiefactor levert een waarde voor de geuremissie op, waarna via een verspreidingsmodel de geurbelasting kan worden bepaald. De geuremissiefactoren zijn in een ministeriële regeling vastgelegd.²⁰ Bij dieren waarvoor geen geuremissiefactoren zijn bepaald, gelden wettelijk vastgestelde afstanden die ten minste moeten worden aangehouden tot geurgevoelige objecten.

Zowel voor dieren met als voor dieren zonder geuremissiefactoren, geldt een minimumafstand tussen de buitenzijde van een dierenverblijf en de buitenzijde van een geurgevoelig object van 25 meter buiten de bebouwde kom.

Een belangrijke verandering van de wet is dat de gemeente bevoegd is om lokale afwegingen te maken over de te accepteren geurbelasting. Bij gemeentelijke verordening kan de gemeenteraad in afwijking van de ten hoogste toegestane geurbelasting een andere waarde of een andere afstand in te stellen. Daarnaast kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald hoe wordt omgegaan met voormalige agrarische bedrijfswoningen.

Gebiedsvisie Wet geurhinder en veehouderij

Voor de gemeente Leudal is op 25 oktober 2007 een gebiedsvisie opgesteld²¹. De navolgende conclusies en aanbevelingen zijn uit deze gebiedsvisie naar voren gekomen.

In het algemeen kan gesteld worden dat de Wet geurhinder en veehouderij voor de gemeente Leudal weinig problemen oplevert. Voor de kernen is er sprake van een goed tot zeer goed leefklimaat uitgaande van de geurbeleving. Ook voor de grootschalige en kleinschalige recreatiegebieden is er sprake van een acceptabel geurhinder niveau.

Aan de andere kant zijn er voor intensieve veehouderijen nog ruime uitbreidingsmogelijkheden voorhanden (hierbij heeft uitsluitend een beoordeling plaatsgevonden op het aspect geur, er zijn nog vele andere factoren die daarop van invloed zijn). Een uitzondering daarop zijn de veehouderijen die gelegen zijn binnen een kernrandzone of zeer dicht gelegen zijn bij burgerwoningen in het buitengebied. De uitbreidingsmogelijkheden voor deze bedrijven zijn beperkt. Dat was al zo onder het regime van de oude stankregelgeving en de nieuwe wet verandert daar niets aan.

Voor een beperkt aantal gebieden is het nodig om maatwerk te leveren en af te wijken van de basisnormen. Dit is vooral nodig om in een aantal kernen nog woningbouw mogelijk te maken en deze mogelijkheid te behouden.

²⁰ Stscr. 2007, nr. 136

²¹ Gebiedsvisie Wet geurhinder en veehouderij voor de gemeente Leudal

De Wgv biedt de gemeenteraad de bevoegdheid om middels een verordening het benodigde maatwerk te leveren.

De uitgevoerde gebiedsvisie leidt tot de volgende aanbevelingen.

- *Kern Baexem norm verhogen tot 5 ouE/m³.*
- *Kern Hunsel norm verhogen tot 5 ouE/m³.*
- *Kern Ell norm verhogen tot 6 ouE/m³ inclusief zoekgebied Steenenbamp*
- *Kern Heibloem 4 ouE/m³.*
- *Zoekgebied Neer 5 ouE/m³.*
- *Zoekgebied Ittervoort norm verhogen tot 5 ouE/m³.*
- *Zoekgebied Vedische Universiteit Heibloem norm verhogen tot 7 ouE/m³.*
- *Grootschalige recreatieterreinen norm hanteren van 14 ouE/m³.*
- *Industrieterrein norm hanteren 14 ouE/m³.*

De raad heeft op d.d. 18-11-2007 de verordening geurhinder en veehouderij vastgesteld waarbij als basis de aanbevelingen uit de gebiedsvisie geldt.

Voor het onderhavige plan zijn de volgende normen van belang:

- woonkern Ell inclusief Steenenbamp: 6,0 ouE/s
- buitengebied: 14,0 ouE/s
- Kern Kelpen-Oler: 3,0 ouE/s

In de bijlage zijn voor alle alternatieven de geurberekeningen gemaakt met V-stacks Vergunning toegevoegd waaruit de geurbelasting op geurgevoelige objecten blijkt. Ook is er middels V- Stacks Gebied de cumulatieve geurhinder bepaald voor zowel het voorkeursalternatief alsook de uitvoeringsalternatieven.

3.2.6 Wet luchtkwaliteit

De Eerste kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de Wet milieubeheer goedgekeurd²². Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de Wet luchtkwaliteit. Deze wet is op 15 november 2007²³ in werking getreden en het vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005.

De Wet luchtkwaliteit voorziet onder meer in een gebiedgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze

²² Stb. 2007, 414

²³ Stb. 2007, 434

mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 1% grens niet wordt overschreden. De 1% grens is gedefinieerd als 1% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 0,4 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂.

De Nederlandse overheid verzoekt de EU momenteel om verlenging van de termijn (derogatie) waarbinnen de luchtkwaliteitseisen gerealiseerd moeten zijn.

De kern van de Wet luchtkwaliteit bestaat uit de (Europese) luchtkwaliteitseisen. Verder bevat zij basisverplichtingen op grond van de richtlijnen, namelijk: plannen, maatregelen, het beoordelen van luchtkwaliteit, verslaglegging en rapportage. De wet voorziet in het zogenaamde Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken het rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren. Het NSL kan pas in werking treden als de EU derogatie (verlenging van de termijn om luchtkwaliteitseisen te realiseren) heeft verleend.

De uitvoeringsregels behorend bij de wet zijn vastgelegd in algemene maatregelen van bestuur (amvb) en ministeriële regelingen (mr) die gelijktijdig met de 'Wet luchtkwaliteit' in werking treden. Daarom zijn gelijktijdig met de 'Wet luchtkwaliteit' ook de volgende documenten gepubliceerd:

- wijziging Wm (hoofdstuk 5) (Stb. 2007, 414)
- algemene maatregel van bestuur "Niet in betekende mate" (NIBM) (stb. 2007, 440)
- ministeriële regeling "Niet in betekende mate" (NIBM) (Stcrt. 2007, 218)
- ministeriële regeling "Beoordeling luchtkwaliteit 2007" (Stcrt. 2007, 220)
- ministeriële regeling "Projectsaldering luchtkwaliteit 2007" (Stcrt. 2007, 218)

3.2.7 Wet Milieubeheer

De Wet milieubeheer (Wm) is de belangrijkste milieuwet. Het is een zogenaamde raamwet. De Wm bevat het algemene kader van de milieuwetgeving. Onderdelen kunnen in algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) of ministeriële regelingen verder worden uitgewerkt. Belangrijke hoofdstukken uit de Wm zijn de milieuplannen en -programma's, milieukwaliteitseisen, inrichtingen, afvalstoffen en procedures.

3.2.8 Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat over het beheersen van de risico's voor de omgeving bij gebruik, opslag en vervoer van gevaarlijke stoffen als vuurwerk, lpg en munitie over weg, water en spoor en door buisleidingen. Ook de risico's van het gebruik van luchthavens vallen onder externe veiligheid. VROM coördineert het overheidsbeleid voor externe veiligheid.

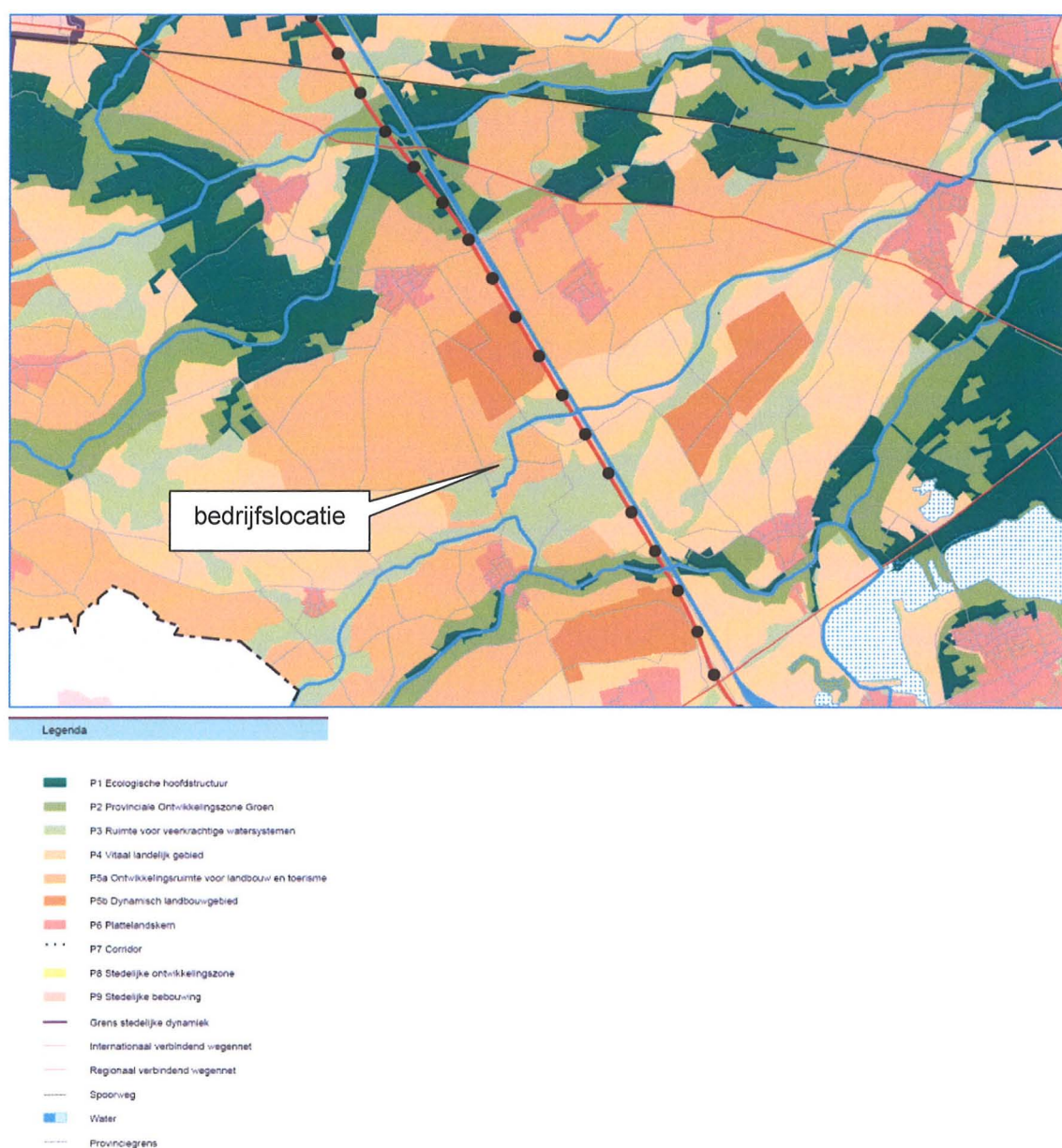
Het beleid wil burgers in hun woonomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen bieden. Het beleid hanteert een basisnorm voor het plaatsgebonden risico en groepsrisico. In oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) in werking getreden. Het besluit bevat veiligheidsnormen voor bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. Daardoor ontstaan risico's voor mensen die in de buurt ervan wonen of werken. Het besluit wil die risico's beperken. Het verplicht gemeenten en provincies rekening te houden met externe veiligheid bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen.

Daar de planlocatie als beperkt kwetsbaar object aangemerkt kan worden en is gelegen in de nabijheid van de snelweg A2, een LPG-tankstation en een gasleiding worden in het MER de veiligheidsafstanden met betrekking tot de risicovolle bedrijven en situaties onderzocht.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Streekplan (POL 2006)

Met het Streekplan voor de provincie Limburg, wordt het Provinciale Omgevingsplan Limburg (POL) bedoeld. In het kader van het POL is de bedrijfslocatie gelegen in een gebied welke is gekenmerkt als Landbouwontwikkelingsgebied. Deze aanduiding ondersteunt de beoogde plannen. In het POL is de projectlocatie in het kader van de integrale stimulering gelegen in een gebied welke is aangemerkt als: zoekgebied voor incidentele nieuwvestiging van intensieve veehouderij. Zie hiervoor onderstaande figuur 4.

Figuur 5: Integrale stimuleringskaart

Binnen gebieden aangemerkt als dynamisch landbouwgebied wordt gestreefd naar verdere ontwikkeling van niet-gebonden landbouw geconcentreerd in deze gebieden. In deze gebieden wordt ruimte geboden voor een duurzame, optimale ontwikkeling van deze vormen (intensieve veehouderij) van landbouw. Een goede landschappelijke inpassing en bescherming van de aanwezige omgevingskwaliteiten gelden daarbij als randvoorwaarden, net als het bereiken van een basiskwaliteit voor milieu en water.

3.3.2 BOM+

BOM+ staat voor “Bouwkavel op Maat plus” en is een regeling op het gebied van de ruimtelijke ordening gericht op het mogelijk maken van (agrarisch) bedrijfsontwikkeling en tegelijkertijd winst behalen in omgevingskwaliteit.

Middels BOM+ wordt de ondernemer gevraagd de effecten op de omgeving in beeld te brengen en tevens zijn bijdrage aan een verbetering van de omgevingskwaliteit. Deze bijdrage is te zien als een tegenprestatie voor eventuele negatieve effecten van de ingreep.

In het geval een bestemmingsplanwijziging benodigd is, wat onder andere van toepassing is bij Firma Van Rooij, dienen alle bestanddelen van het basispakket plus doorlopen te worden om te beoordelen óf en in welke mate deze van toepassing zijn.

Daar in de situatie zoals bij Firma Van Rooij sprake is van nieuwvestiging zal een bedrijfsontwikkelingsplan (BOP) opgesteld dienen te worden. In het BOP staan de plannen van de ondernemer beschreven met daarbij de effecten welke de uitvoering daarvan heeft op de omgeving en welke tegenprestatie hij kan en wil leveren. De concrete keuze van de mate en wijze van de bedrijfsontwikkeling en de tegenprestatie wordt bepaald in overleg tussen ondernemer en gemeente.

3.3.3 Reconstructieplan

De Reconstructiewet levert het wettelijke kader voor de herinrichting van het landelijke gebied. Eén van de elementen hiervan is de integrale zonering van het buitengebied.

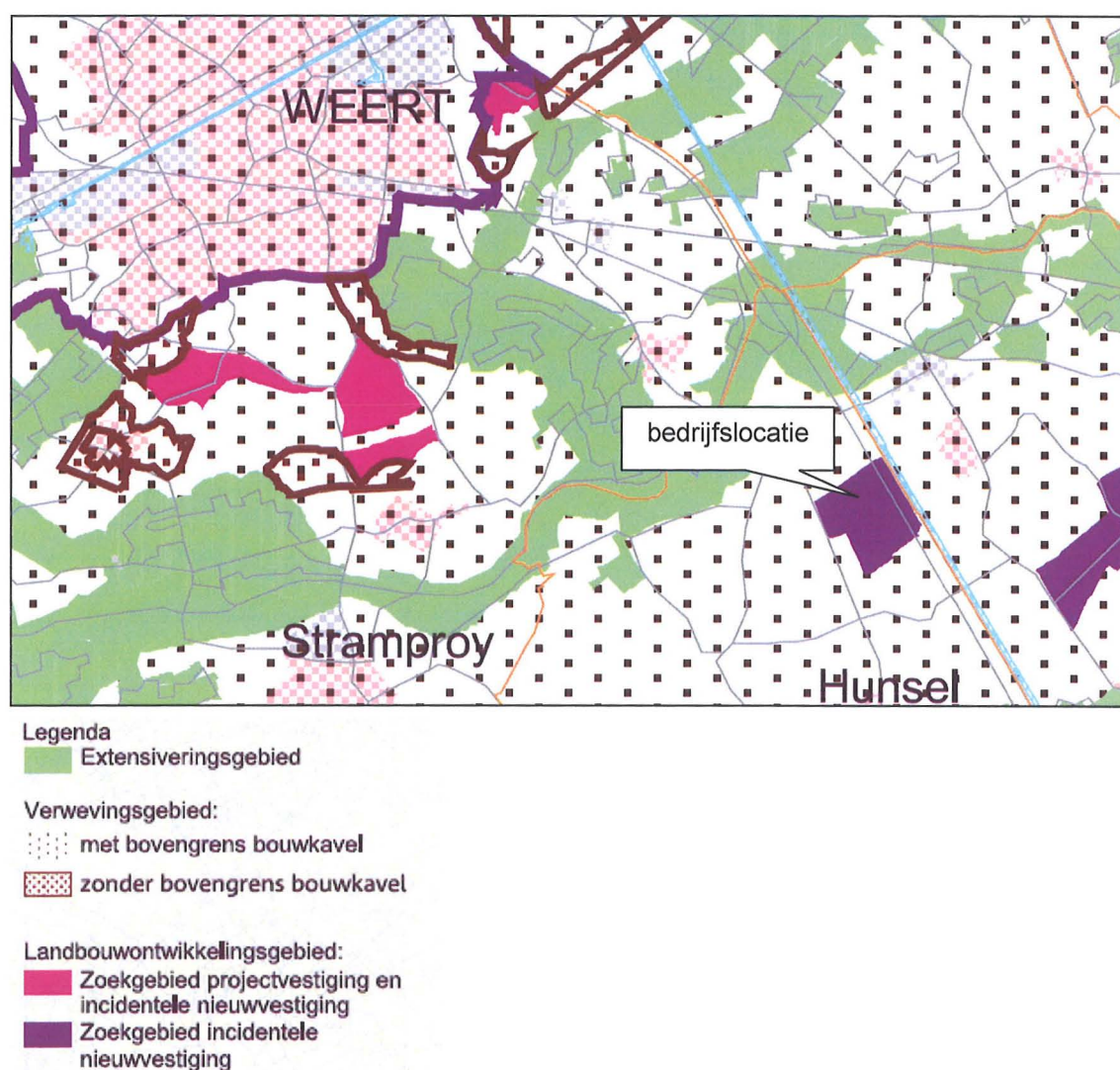
Bij integrale zonering wordt onderscheid gemaakt tussen:

- Landbouwontwikkelingsgebieden: Landbouwontwikkelingsgebieden zijn voor grootschalige, intensieve of gebouwgebonden vormen van landbouw. Natuur en recreatie zijn ondergeschikt aan de landbouwfunctie. Natuurwaarden komen niet of in mindere mate voor en het gebied is nu al geschikt en belangrijk voor de landbouw.
- Verwevingsgebieden: Een verwevingsgebied is gericht op mogelijkheden voor landbouw, wonen, en natuur, landschap en recreatie en toerisme. Deze waarden komen al voor of zijn makkelijk te ontwikkelen.

In een verwevingsgebied is hervestiging of uitbreiding van intensieve veehouderij mogelijk mits niet strijdig met andere functies in het gebied. In verwevingsgebieden komen dezelfde soort waarden voor als in extensiveringsgebieden, maar met een lagere kwaliteit of omvang. In het verwevingsgebied liggen veel sterke landbouwbedrijven.

- Extensiveringsgebied: Doel van de extensiveringsgebieden is het behouden en versterken van waarden op het gebied van water, bodem, natuur, bos, landschap en cultuurhistorie. Daarnaast is er ruimte voor wonen (op bestaand locaties), grondgebonden landbouw, kleinschalige en extensieve recreatie. Uitbreiding of vestiging van intensieve veehouderij is niet mogelijk.

Het onderhavige bedrijf is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, zie figuur 5. Bij het opstellen van het reconstructieplan is een m.e.r.-procedure gevolgd waaruit voornoemde gebied als beste gebied voor grootschalige ontwikkeling is aangemerkt²⁴.

Figuur 6: zonering intensieve veehouderij

²⁴ Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg, maart 2004, Provincie Limburg

3.3.4 Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden

Cultuurhistorie

Bij ruimtelijke ontwikkeling in het landelijk en stedelijk gebied geldt de herkenbaarheid van de cultuurhistorische identiteit als uitgangspunt. De hoofdlijnen van en de samenhang tussen cultuurhistorische patronen in het landschap dienen geaccentueerd te worden. Behoud en inpassing van de cultuurhistorische waarden worden primair nagestreefd in gebieden met cultuurhistorische betekenis. Dit betreft gebieden die door het Rijk in de Nota Belvédère aangegeven zijn en gebieden die op basis van de aanwezige waarden op het gebied van archeologie, historische geografie en historische bouwkunst van provinciaal belang zijn.

Archeologie

Uitgangspunt is het archeologische erfgoed in situ te beschermen op Europees niveau, daarvoor is door het Rijk het Verdrag van Malta ondertekend en zijn verplichtingen aangegaan. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dienen bij archeologische waardevolle terreinen en gebieden met een (middel)hoge verwachtingswaarde de archeologische waarden door middel van een vooronderzoek in kaart te worden gebracht.

Aardkunde

Gestreefd wordt naar het zichtbaar en begrijpelijk laten van de ontstaansgeschiedenis van het aardoppervlak voor de toekomstige generaties. Bij delen van (inter)nationale betekenis is behoud en zichtbaarheid van de aardkundige waarden uitgangspunt bij ruimtelijke ontwikkelingen. Voor waarden van provinciaal en regionaal niveau geldt een zorgvuldige inpassing als uitgangspunt. De geologische en aardwetenschappelijk waardevolle objecten dienen veiliggesteld te worden.²⁵

3.3.5 Wet verontreiniging oppervlakte water

De Wet verontreiniging oppervlaktewater²⁶ (Wvo) is de aangewezen wet bij verontreiniging van het oppervlaktewater, of bij een vermoeden daarvan. Het doel van de Wvo is het oppervlaktewater te beschermen tegen verontreiniging. Daarom is het verboden om zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen (in welke vorm dan ook) in het oppervlaktewater te lozen.

²⁵ Provinciaal Omgevingsplan Limburg, (2006) Provincie Limburg

²⁶ Stb.536, 1969

De Wvo maakt onderscheid tussen:

- rechtstreekse lozingen (direct in het oppervlaktewater) en indirecte lozingen (zoals lozingen op de gemeentelijke riolering); en
- lozingen via een 'werk' (zoals via een pijp of buis) of op 'andere wijze dan via een werk' (zoals vanaf een vrachtwagen).

Indirecte lozingen op het gemeentelijk riool vallen grotendeels onder de Wet milieubeheer. Een aantal met gevaarlijke stoffen werkende bedrijfscategorieën zijn hiervan uitgezonderd en vallen wel onder de Wvo.

In een lozingsvergunning op grond van de Wvo wordt beschreven wat er geloosd mag worden (aard en hoeveelheid van de stoffen) en onder welke voorwaarden (de vergunningvoorschriften) dit mag.

In overleg met het waterschap Peel & Maasvallei is gebleken dat voor het initiatief van de Firma Van Rooij geen vergunning in het kader van Wvo benodigd is. Een maal per 10 jaar zal het water van de dynamische buffer van de infiltratievijver worden geloosd op het oppervlaktewater.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Milieuvergunning

Voor de oprichting van het bedrijf dient te worden beschikt over een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer. Verlening hiervoor kan direct na acceptatie van het MER plaatsvinden. In de m.e.r.-procedure worden de gevolgen voor het milieu systematisch in beeld gebracht. Het spreekt voor zich dat de resultaten uit het MER in grote mate het besluit op de aanvraag om een milieuvergunning bepalen.

3.4.2 Bestemmingsplan

De projectlocatie ligt in een gebied waarvoor het bestemmingsplan "Buitengebied Hunsel 1998" van de gemeente Leudal van toepassing is. Het onderhavige perceel is gelegen op gronden welke de bestemming hebben: "Agrarisch doeleinden". Om de beoogde bedrijfsoprichting te kunnen realiseren is een partiële bestemmingsplanwijziging nodig, danwel dient een vrijstelling als bedoeling in artikel 19 lid 1 Wet ruimtelijke ordening te worden verkregen. Op deze bestemmingsplanwijziging is het BOM+ van toepassing.

3.4.3 Bouwvergunning

Na het doorlopen van de benodigde procedures in het kader van de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening, dient er een bouwvergunning te worden verleend. Het bouwplan zal tevens ter beoordeling te worden voorgelegd aan de Welstandsadviescommissie. Op grond van artikel 52 van de Woningwet wordt een beslissing betreffende een bouwvergunning aangehouden totdat wordt beschikt over een verleende milieuvergunning.

4. Bestaande toestand van het milieu en autonome ontwikkeling

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving gegeven van de bestaande toestand van het milieu en de autonome ontwikkeling in het plangebied. Autonome ontwikkeling betekent de ontwikkeling van het milieu indien de voorgenomen activiteit noch de beschreven alternatieven worden ondernomen.

Het bedrijf zal worden opgericht aan de Hunnissenstraat ongenummerd te EII. Momenteel is dit perceel in gebruik als landbouwgrond.

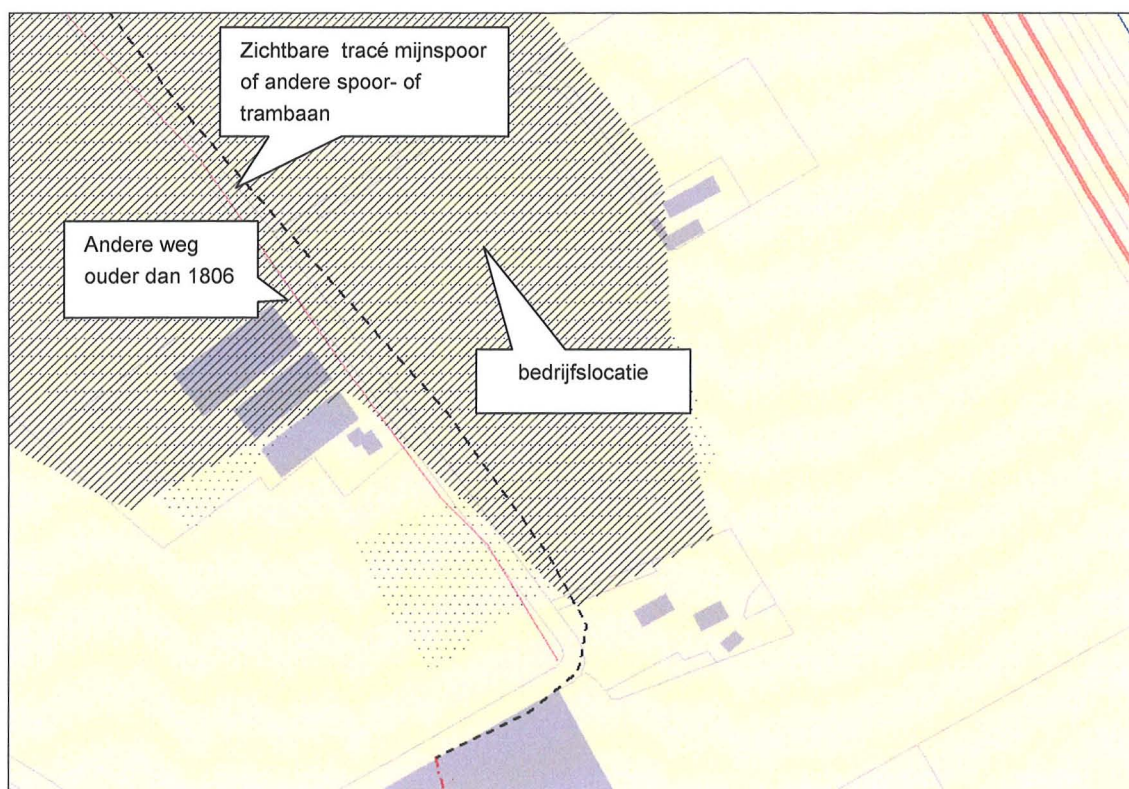
4.1 Bestaande toestand en autonome ontwikkeling Hunnissenstraat ongenummerd

4.1.1 Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden

Cultuurhistorie

De bedrijfslocatie is gelegen in een gebied aangemerkt als bouwland - kampen, gelegen langs een andere weg ouder dan 1806 en zichtbare tracé mijnspoor of andere spoor- of trambaan.

Daarnaast wordt de locatie gekenmerkt als enkeerdgrond en cultuurlandschap, zie onderstaande figuren. De cultuurhistorische waarde van dit gebied is beperkt.

- Cultuurhistorische_elementen_L
- (trace) landweer/landgraaf
 - (trace) stadswal of ander vestingwerk
 - Romeinse weg
 - ander scheepvaartkanaal
 - ander vestingswerk
 - andere gegraven waterlopen
 - andere weg ouder dan 1806
 - andere weg uit periode voor 1810
 - defensiekanaal
 - + dijk
 - doorgangsdijk
 - graft
 - grens ca. 1865 niet herkenbaar
 - grenssloot
 - heg
 - holle weg
 - holle weg ouder dan of gelijktijdig met middeleeuwse verkaveling
 - holle weg uit periode 1810-1955
 - holle weg- andere weg uit periode voor 1810
 - hoofdstructuurlijn middeleeuwse verkaveling
 - kerkpad
 - + laan
 - + laan ouder dan of gelijktijdig met middeleeuwse verkaveling
 - + laan-weg uit periode 1810-1955
 - + landweer
 - molenbeek
 - napoleonsweg
 - nat. waterloop getrokken
 - nat. waterloop onderbroken
 - nat. waterloop verdwenen
 - nog grotendeels natuurlijke waterloop
 - onverhard-andere weg uit periode voor 1810
 - onverharde weg ouder dan of gelijktijdig met middeleeuwse verkaveling
 - onverharde weg uit periode 1810-1955
- Cultuurhistorische_elementen_V
- Bos, heide, woeste grond
 - Enkeerdgrond
 - Gebied met sedert 1830 matig veranderd verkavelingspatroon
 - Gebied met sedert 1830 weinig veranderd verkavelingspatroon
 - beschermd dorpsgezicht
 - cultuurlandschap
 - heide
 - levend stuifzand
 - maas huidige loop
 - mijnbouwkolonie
 - oude stads- of dorpskern
 - sedert 1830 weinig en matig veranderde dorpskern
 - sedert 1830 weinig of matig veranderd verkavelingspatroon
- oude akkergrens glooiing
- oude akkergrens houtwal
- oude akkergrens perceelsgrens
- oude akkergrens steilrand
- oude grens en oude grens herkenbaar in terrein na 1866
- oude grens en oude grens herkenbaar terrein voor 1866
- oude grens herkenbaar in terrein
- rivierdijk jonger dan 1806
- rivierdijk ouder dan 1806
- stadsgracht
- trace landweer (verdwenen)
- veedrift
- veedrift-andere weg uit periode voor 1810
- veedrift-weg ouder dan of gelijktijdig met middeleeuwse verkaveling
- veedrift-weg uit periode 1810-1955
- veenbaan
- visvijver
- weg ouder dan of gelijktijdig met middeleeuwse verkaveling
- weg uit periode 1806-1890
- weg uit periode 1810-1955
- wijk turfvaart
- zichtbare trace mijnspoor of andere spoor- of trambaan

Figuur 7: Cultuurhistorische elementen (bron: cultuur historische waardenkaart, Provincie Limburg)

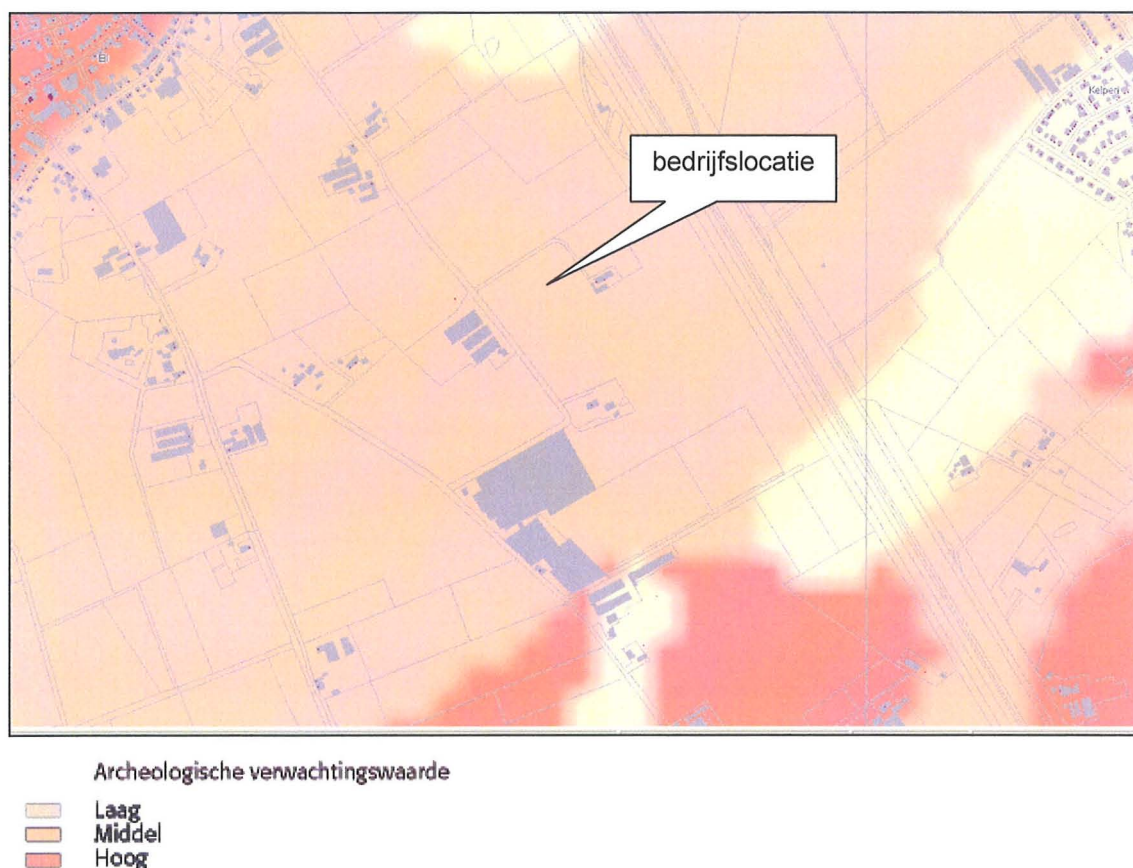

- Bos, heide, woeste grond
- Bouwland
- Bouwland, kampen
- Bouwland, veld
- Grasland
- Grasland, geperceleerd
- Grasland, ongeperceleerd
- Kern
- Nieuw cultuurland 1806/1840-1890
- Nieuw cultuurland 1890-1990
- Resterend, onontgonnen gebied 1990
- Water

Figuur 8: Cultuurlandschap (bron: cultuur historische waardekaart, Provincie Limburg)

Archeologische waarden

De bedrijfslocatie kent een indicatieve archeologische waarde die bestaat uit een (middel)hoge archeologische verwachtingswaarde, zie onderstaande figuur .

Figuur 9: cultuurhistorische waardenkaart (bron: cultuur historische waardenkaart, Provincie Limburg)

Door ADC Archeoprojecten is in juli 2007 (rapport 1061) een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd voor het plangebied aan de Hunnissenstraat te Eil. Het onderzoek bevat de volgende onderdelen:

- Afbakening plangebied en consequenties van het mogelijk toekomstige gebruik;
- Beschrijving huidige situatie;
- Beschrijving historische situatie;
- Beschrijving van bekende archeologische waarden.

Uit het onderzoek is gebleken dat de aanwezigheid van archeologische resten middelhoog tot hoog is. In een later stadium zal bij de wijziging van het bestemmingsplan een verkennend booronderzoek uitgevoerd worden.

De rapportage van het bureauonderzoek is toegevoegd als bijlage aan het MER.

Autonome ontwikkeling

De planlocatie is op dit moment in zijn geheel in gebruik als landbouwgrond. Deze grond wordt jaarlijks diverse keren bewerkt. Mede doordat de locatie wordt gekenmerkt als enkeerdgrond en cultuurlandschap is te verwachten dat de meeste waarden die in de huidige situatie aanwezig zijn bij autonome ontwikkeling behouden blijven.

Historische bouwkunst

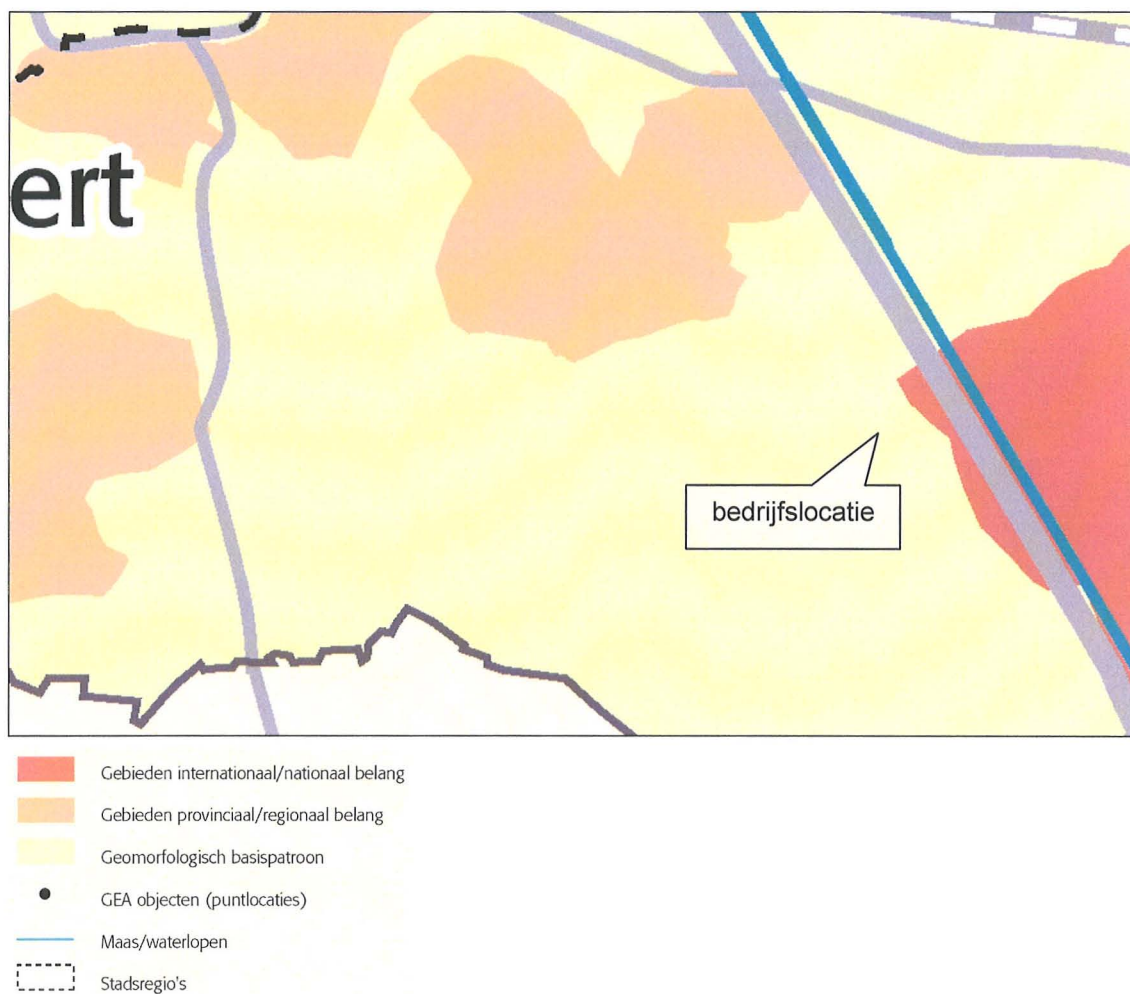
De bedrijfslocatie is niet gelegen in de nabijheid van objecten waarbij sprake is van historische bouwkunst.

Autonome ontwikkeling

Op grond van Europees en Rijksbeleid wordt met name ingestoken op het zo goed mogelijk conserveren van de aanwezige waarden, dan wel het zoveel mogelijk laten inpassen van de cultuurhistorische waarden bij ruimtelijke ontwikkelingen. Hierdoor zullen historische waarden bewaard blijven.

Aardkundige waarden/geomorfologie

De bedrijfslocatie is niet gelegen in een aardkundig waardevol gebied. Deze gebieden dienen namelijk behouden te blijven. Figuur 10 geeft een overzicht weer van de bedrijfslocatie met betrekking tot aardkundige waarden.

Figuur 10: Aardkundige waarden

Autonome ontwikkeling

Bij de voortzetting van de huidige gebruiksvormen veranderen de landschapsstructuren van het plangebied nauwelijks. Het gebied is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied waardoor de focus zal blijven op de agrarische ontwikkeling gericht op intensieve veehouderij. Het landschap in het landbouwontwikkelingsgebied zal daardoor kunnen veranderen.

4.1.2 Natuur

In de referentiesituatie worden geen dieren gehouden en is derhalve geen sprake van emissie van ammoniak.

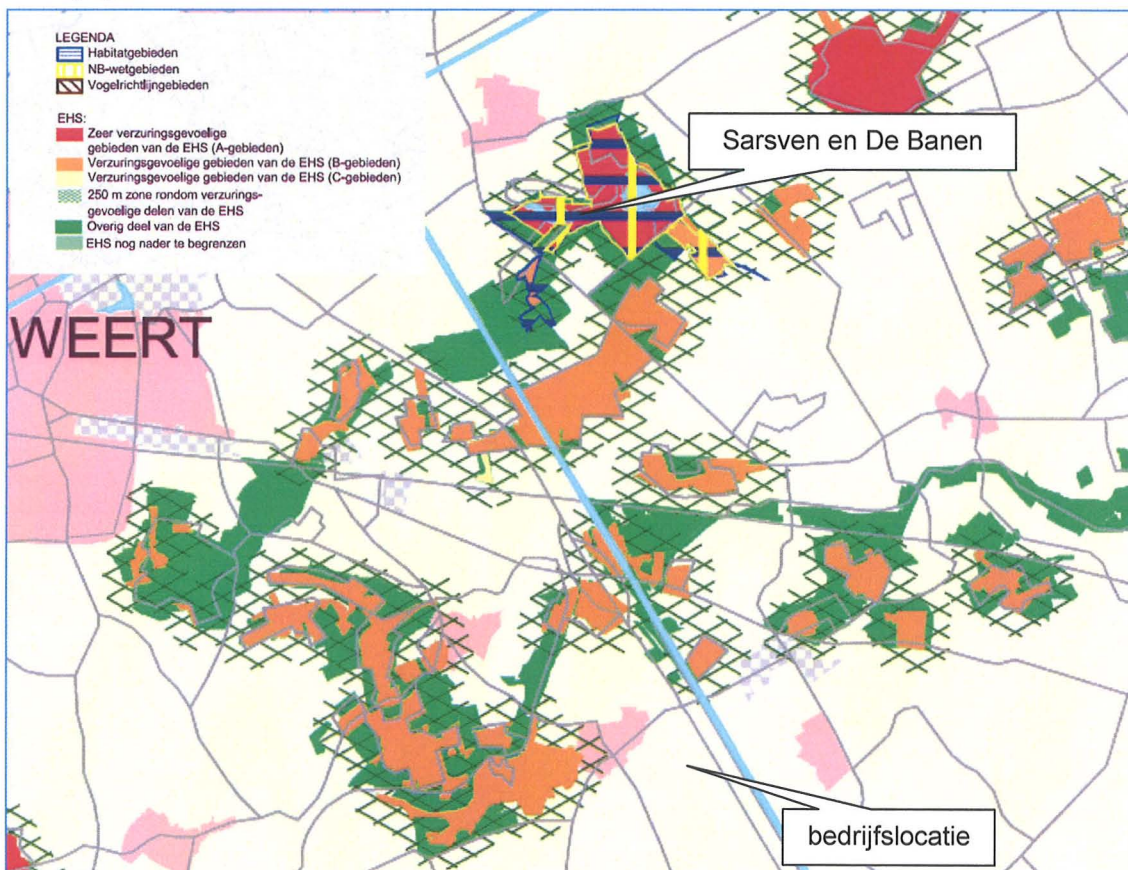
Kwetsbare gebieden

De depositie van ammoniak en stikstofoxiden vanuit de lucht draagt bij aan verzuring en vermisting van het milieu. Een groot deel van de ammoniakemissie slaat op relatief korte afstand neer.

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben zeer kwetsbare gebieden aangewezen, welke vallen onder het regime van de Wet Ammoniak en Veehouderij (Wav).

In een zone van 250 meter rond deze gebieden is nieuwvestiging van intensieve veehouderij niet toegestaan. De locatie, Hunnissenstraat ongenummerd te Eil, is niet gelegen binnen deze zone. Het dichtstbijzijnde kwetsbare gebied 'Sarsven en De Banen' ligt op circa 5.000 meter afstand.

In onderstaande figuur is de ligging van het bedrijf ten opzichte van natuurgebieden weergegeven.

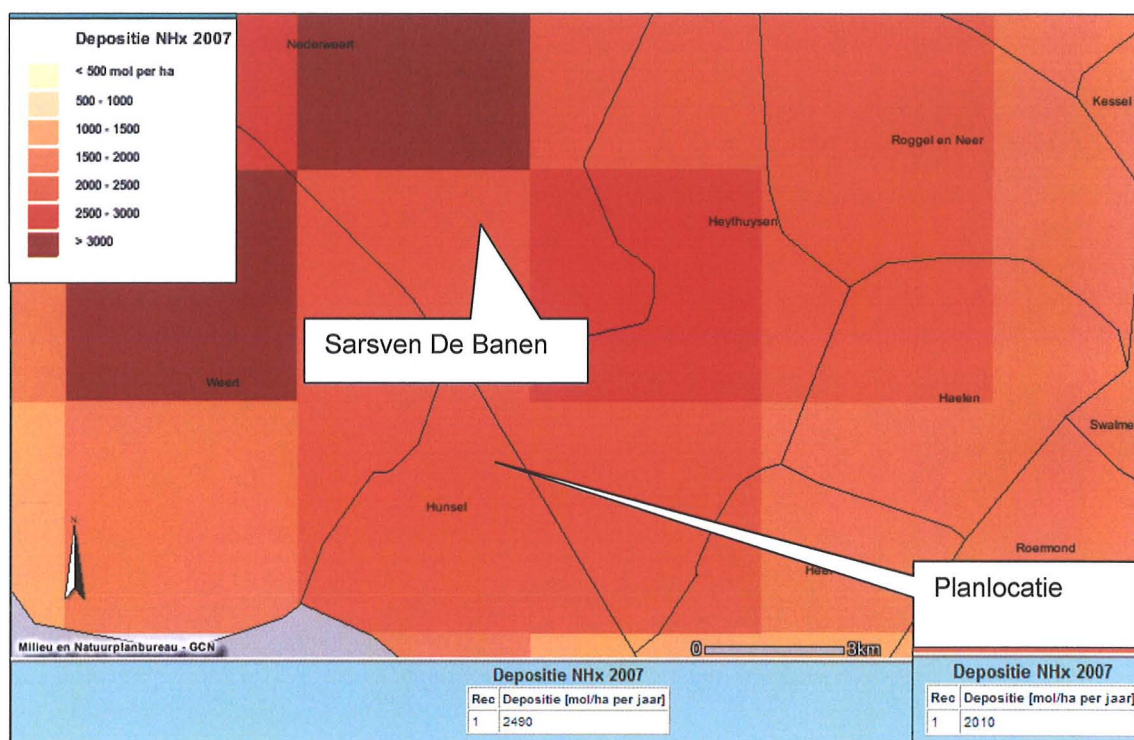

Figuur 11: natuurgebieden (bron: reconstructieplan Provincie Limburg)

Tevens is als bijlage aan deze milieueffectrapportage toegevoegd: een rapport met daarin de ecologische effecten van de gewenste uitbreiding op kwetsbare natuur in de omgeving van de Hunnissenstraat te Ell.

Achtergronddeposities

In onderstaande figuur is de achtergronddepositie weergegeven voor de locatie aan de Hunnissenstraat ongenummerd te Ell voor het jaar 2007²⁷. Voor de planlocatie bedraagt de achtergronddepositie NHx in dit jaar 2.010 mol/ha/jaar. Bij Natura 2000 gebied Sarsven De Banen is de achtergronddepositie 2.480 mol/ha/jaar.

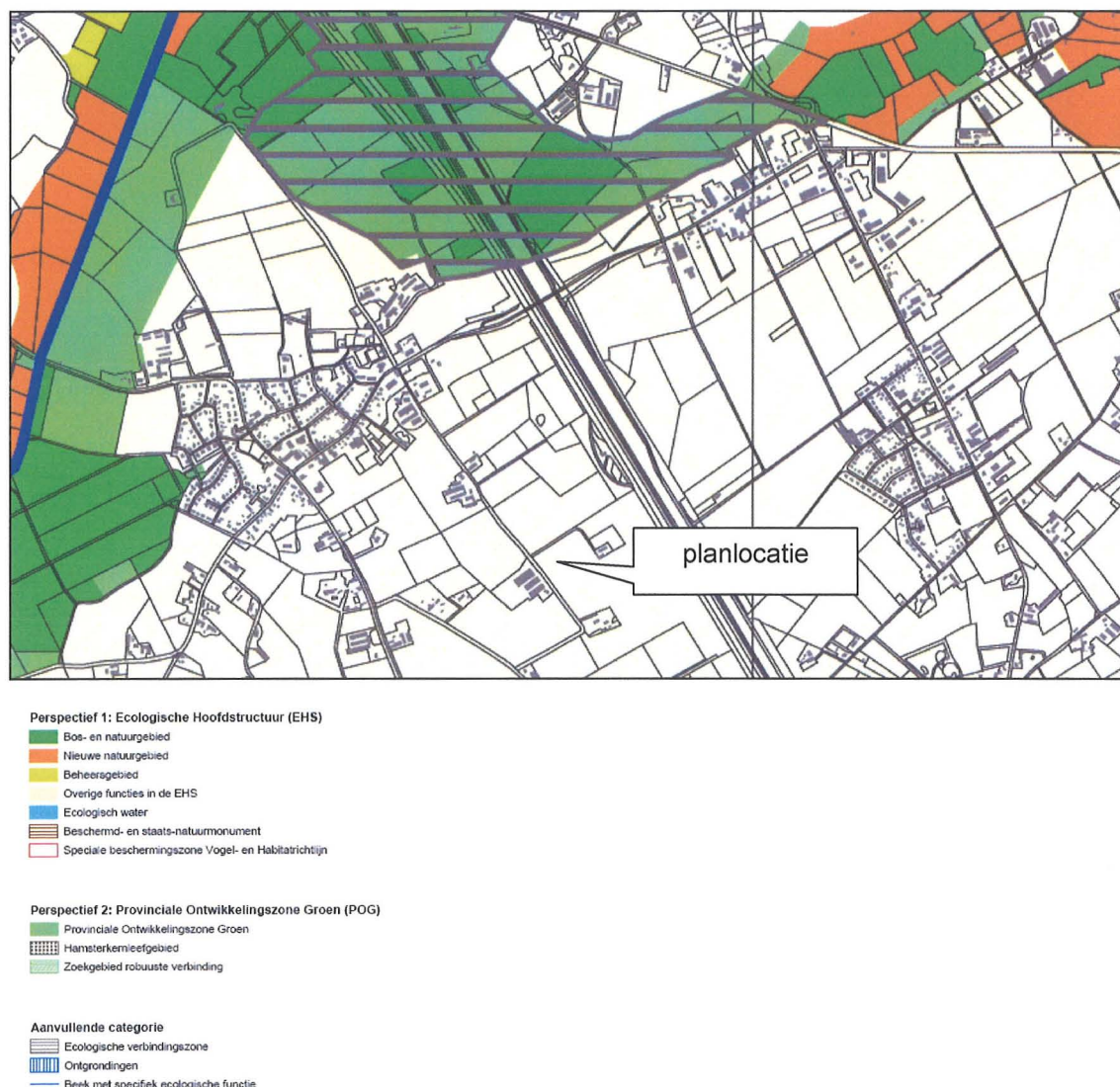
Figuur 12: achtergronddepositie NHx planlocatie

²⁷ Bron: MNP

Ecologische Hoofdstructuur en verbindingszone

De Ecologische Hoofdstructuur is een aaneengesloten netwerk van gebieden in Nederland waar de natuur (plant en dier) in feite voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en dieren in geïsoleerde gebieden uitsterven en dat de natuurgebieden hun waarde verliezen.

Onderstaande figuur geeft de ligging van de verschillende gebieden weer behorende tot de EHS ten opzichte van de planlocatie.

Figuur 13: Ecologische hoofdstructuur

Flora en Fauna

De Flora- en faunawet (2002) beschermt wilde dier- en plantensoorten, vooral vogels, zoogdieren, reptielen, amfibieën, dagvlinders, libellen en vaatplanten.

De Provincie heeft vastgesteld welke soorten dieren en planten extra aandacht nodig hebben om uitsterven te voorkomen en van welke uitgestorven soorten het gewenst is dat ze terugkeren in het Limburgse landschap.

Onderstaande tabel geeft de beschermde soorten weer die voorkomen binnen het gebied van de planlocatie.

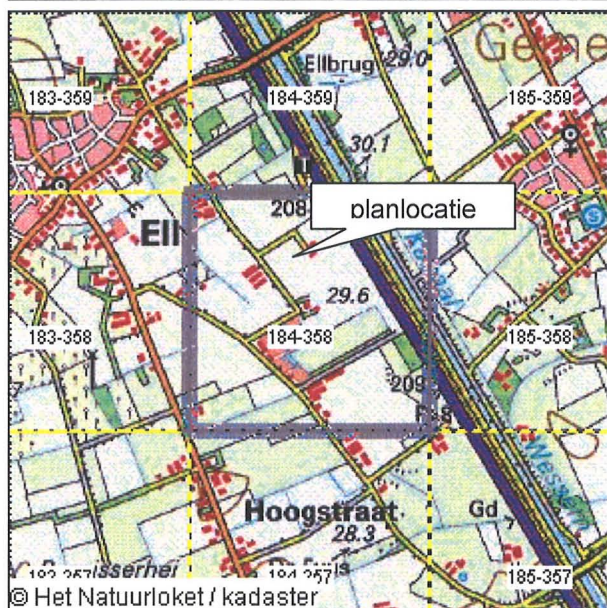
Rapportage voor kilometerhok X:184 / Y:358							* Legenda
Soortgroep	FF*	FF23*	H/V*	RL*	Volledigheid*	Detail*	Actualiteit*
Vaatplanten					matig	-	1975-1990
Mossen					niet onderzocht		1996-2006
Korstmossen					niet onderzocht		1991-2006
Paddestoelen					niet onderzocht		1990-2005
Zoogdieren					niet onderzocht		1995-2005
Broedvogels		27		7	goed	0%	1994-2005
Watervogels		5	2		slecht	0%	96/97-03/04
Reptielen					niet onderzocht		1991-2005
Amfibieën					niet onderzocht		1991-2005
Vissen					niet onderzocht		1991-2005
Dagvlinders					matig		1995-2005
Nachtvlinders					niet onderzocht		1980-2005
Libellen					niet onderzocht		1991-2005
Sprinkhanen					goed		1991-2005
Overige ongewervelden					niet onderzocht		1991-2005

FF = Flora- en faunawet lijst 1 / lijst 2+3
H/V = Habitatrichtlijn (alleen bijlage 1 en 2) of Vogelrichtlijn
RL = Rode Lijst
(#) = tevens meetnetgegevens verzameld.

Volledigheid onderzoek: Hiermee wordt aangegeven of op basis van de gebrachte bezoeken een volledig overzicht is te verwachten van de soorten van de betreffende soortgroep. Een **toelichting** op deze categorieën kunt u vinden onderaan deze rapportage.

Actualiteit: per groep is aangegeven uit welke periode de gegevens zijn opgenomen.

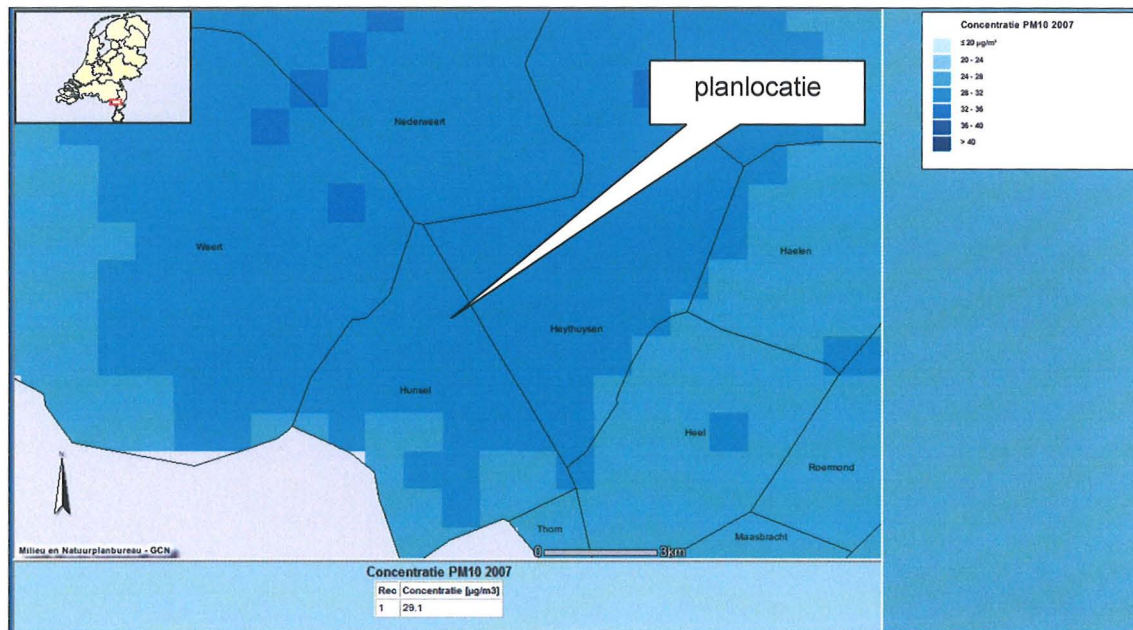
niet van toepassing

Figuur 14: Resultaten natuurloket

4.1.3 Luchtkwaliteit

De luchtkwaliteit wordt onder andere bepaald door de concentratie fijn stof. Fijn stof is een vorm van deeltjesvormige luchtverontreiniging. Fijn stof is een complex mengsel van deeltjes van verschillende grootte en van diverse chemische samenstelling. Deeltjes met een diameter onder de 10 µg dringen bij inademing in de longen door wat kan leiden tot negatieve gezondheidseffecten. In 2007 was de concentratie fijn stof 29 µg/m³ (inclusief zeezoutcorrectie) ²⁸.

Figuur 15: concentratie fijn stof (bron: mnp)

Autonome ontwikkeling

Naar verwachting daalt de concentratie fijn stof de komende jaren verder.

In onderstaande tabel zijn de verwachtingen weergegeven van de concentratie fijn stof in de lucht voor de komende jaren in het gebied van de planlocatie.

In de autonome ontwikkeling kan op de planlocatie emissie van fijn stof veroorzaakt worden door toedienen van kunstmest en bestrijdingsmiddelen en bij de oogst van 'droge' akkerbouwgewassen. ²⁹

²⁸ www.mnp.nl

²⁹ bron: rivm

Jaartal	Concentratie fijn stof
2007	29
2010	26
2015	25
2017	25
2020	24

Tabel 1: Concentratie fijn stof

4.1.4 Geuremissie

Daar in de referentiesituatie geen dieren worden gehouden is derhalve geen sprake van emissie van geur vanuit de planlocatie.

Middels een Quicksan heeft de gemeente Leudal de cumulatieve geurbelasting per gebied berekend waaronder ook het gebied van de gemeente Ell. In dit gebied is in de huidige situatie al sprake van overschrijding van de wettelijke normen waardoor er knelpunten bestaan voor ruimtelijke ontwikkelingen en bedrijven. De consequenties van dit gebied worden nader onderzocht bij verhogen van de wettelijke geurnormen. Naar aanleiding van dit onderzoek wordt vastgesteld of versoepeling van de normen mogelijk is.³⁰

In de bijlage is een tabel opgenomen waarin de cumulatieve geurbelasting op de geurgevoelige objecten weergegeven is van zowel de bestaande situatie als alle uitvoeringsalternatieven.

Autonome ontwikkeling

Algemeen gesproken zal door de afname van het aantal intensieve veehouderijen en de bijbehorende veestapel de stankemissie afnemen. De invoering van het Besluit huisvesting zal tevens leiden tot een afname van stankemissie doordat de verplichte ammoniakemissiearme stallen in veel gevallen ook positief zijn voor de stankreductie. Daarnaast dienen intensieve veehouderijen gebruik te maken van best beschikbare technieken wat tevens een positieve invloed heeft op de geurhinder.

³⁰ Raadsvoorstel Gemeente Leudal 17 april 2007